

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 581

Comissió d'Interior i Seguretat Pública

Sessió 32, dimecres 13 de maig de 2026

Presidència de l'Il·lm. Sr. Jordi Viñas i Xifra

Sessió 32 de la CISP

La sessió de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública (CISP) s'obre a ****. Presideix Jordi Viñas i Xifra, acompanyat del vicepresident, Mario García Gómez, i de la secretària, Mercè Esteve i Pi. Assisteix la Mesa el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Hi són presents [Judit Alcalá González](#), [Lídia Ferré Ferré](#), [Antoni Poyato Rodríguez](#) i [Christian Soriano García](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jeannine Abella](#) i [Chica](#), [Irene Negre](#) i [Estorach](#) i [Josep Rius i Alcaraz](#), pel G. P. de Junts; [Laia Cañiguerol Olivé](#) i [Josep Vidal Bringué](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pere Lluís Huguet Tous](#) i [Alberto Villagrasa Gil](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Sergio Macián de Greef](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Andrés Garcia Berrio](#), pel G. P. Comuns; [Xavier Pellicer Pareja](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. [Mixt](#)[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública amb la consellera d'Interior i Seguretat Pública sobre la presumpta infiltració de mossos d'esquadra en una assemblea de docents a Barcelona (tram. 354-00361/15). Jéssica Albiach Satorres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública amb les conselleres d'Interior i Seguretat Pública i d'Educació i Formació Professional sobre les presumptes infiltracions de mossos d'esquadra en les assemblees de docents (tram. 354-00363/15). Xavier Pellicer Pareja, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

3. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública amb la consellera d'Interior i Seguretat Pública sobre la infiltració de dues mosses d'esquadra en una assemblea de treballadors del Consorci d'Educació de Barcelona (tram. 354-00364/15). Salvador Vergés i Tejero, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

4. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública amb la consellera d'Interior i Seguretat Pública sobre la presumpta infiltració de mossos d'esquadra en una assemblea de docents de Barcelona (tram. 354-00365/15). Ester Capella i Farré, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

5. Sol·licitud de compareixença del director general de la Policia davant la Comissió d'Interior i Seguretat Pública perquè informi sobre la presumpta infiltració de mossos d'esquadra en una assemblea de docents a Barcelona (tram. 356-01647/15). Jéssica Albiach Satorres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença del director general de la Policia davant la Comissió d'Interior i Seguretat Pública perquè informi sobre la presumpta infiltració de mossos d'esquadra en les assemblees de docents (tram. 356-01648/15). Xavier Pellicer Pareja, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença del director general de la Policia davant la Comissió d'Interior i Seguretat Pública perquè informi sobre la presumpta infiltració de mossos d'esquadra en una assemblea de docents a Barcelona (tram. 356-01651/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El president

Bona tarda a tothom. Si els sembla, comencem aquesta comissió entrant per si hi ha algunes substitucions d'algun grup parlamentari.

No sé si hi ha alguna substitució. *(Pausa.)* Diputat Rius, sí.

Josep Rius i Alcaraz

Gràcies, president. Per part de Junts per Catalunya, la diputada Sònia Martínez substitueix la Jeannine Abella, i la diputada Montse Ortiz, la Irene Negre, o a l'inrevés és igual. Vull dir que...

El president

Gràcies, diputat. *(Pausa.)* Endavant, diputat.

Christian Soriano García

Per part nostra, la diputada Eva Candela substitueix la diputada Judit Alcalá.

El president

D'acord.

Laia Cañiguerol Olivé

President...

El president

Digui, diputada.

Laia Cañiguerol Olivé

També volem anunciar una substitució. La diputada Mar Besses substitueix el diputat Josep Vidal.

El president

Gràcies.

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença

354-00361/15, 354-00363/15, 354-00364/15, 354-00365/15, 356-01647/15,
356-01648/15 i 356-01651/15

Doncs, fetes, anotades aquestes substitucions, si els sembla, passàriem a la votació de les diferents sol·licituds que hi ha. No sé si es poden votar totes les sol·licituds de forma conjunta, que són la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública amb la consellera d'Interior i Seguretat Pública sobre la presumpta infiltració de Mossos d'Esquadra a una assemblea de docents a Barcelona, i la compareixença també del director general de la Policia davant d'aquesta comissió perquè informi també sobre la presumpta infiltració de Mossos d'Esquadra en les assemblees de docents. Es poden votar totes conjuntament? *(Pausa.)* Sí. Fem l'observació també que en la sol·licitud de la CUP també es demana la compareixença de la consellera d'Educació, però entenc que es poden votar totes de forma conjunta. Sí? *(Pausa.)*

Passàriem, doncs, si els sembla, a votació.

Vots a favor?

Vots favorables de Junts, PSC, Esquerra, Comuns i la CUP.

Abstencions?

Abstencions del Partit Popular i de VOX.

Per tant, com que s'han aprovat aquestes sol·licituds... I, un cop aprovades aquestes sol·licituds, doncs, d'acord amb l'article 54.4 del Reglament, proposàriem ampliar l'ordre del dia per incloure la substanciació de les sessions informatives i compareixences en aquesta mateixa sessió.

Si els sembla, vaig a buscar els compareixents i iniciàriem la compareixença.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

El president

Si els sembla, començàriem aquesta compareixença.

Sessions informatives i compareixences

355-00224/15, 355-00225/15, 355-00226/15, 355-00227/15, 357-01406/15,
357-01407/15 i 357-01408/15

Abans de començar, recordar a tot el públic assistent de mantenir un respecte tant pels compareixents com per les intervencions dels diferents grups parlamentaris.

Per tant, doncs, si els sembla, començaríem aquesta compareixença, com dèiem, perquè la consellera d'Interior i Seguretat Pública i el director també de la Policia, puguin fer explicacions, donar explicacions sobre la presumpta infiltració dels Mossos d'Esquadra en una assemblea de docents a Barcelona. Recordar que tant la intervenció de la consellera i del director, aproximadament, és un temps de seixanta minuts. Després, hem parlat amb els diferents portaveus d'intentar fer un recés de cinc minuts per poder descansar. Després les intervencions dels diferents grups parlamentaris, de deu minuts; rèplica per poder contestar les diferents qüestions que s'hagin plantejat per part de la consellera i del director, trenta minuts aproximadament. Un altre torn d'intervenció dels diferents grups parlamentaris de tres minuts, i tancarien la consellera i el director per acabar de donar les explicacions que fossin necessàries. Sí? *(Pausa.)* Doncs, si els sembla, endavant, consellera; endavant, director.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Molt bé. Doncs bona tarda a tothom. Moltes gràcies, president, membres de la Mesa, diputats i diputades i també les entitats que esteu aquí per escoltar les explicacions que tot seguit donarem, d'acord amb el motiu d'aquesta compareixença, que s'ha substanciat d'urgència, donat els fets que es van produir recentment amb relació a la presència de dues agents de la Unitat d'Informació i Mediació en Conflictes Laborals en una assemblea de mestres.

Una decisió de caràcter operatiu, en aquest cas, ha generat un debat públic i polític que requereix que tant jo com a consellera i el director general de la Policia estiguem avui aquí per donar explicacions. El Cos de Mossos d'Esquadra és un cos professional, i això no ho podem perdre de vista, i no s'ha de confondre la seva professionalitat amb un fet concret, que és el que ens ocupa avui aquí i que podrem analitzar. I no es pot, en aquest cas, arran d'un fet desafortunat, per una decisió i una maniobra operativa mal plantejada, donar a entendre que el Cos de Mossos d'Esquadra no treballa amb prou professionalitat. I això és lo primer que jo vull deixar clar avui aquí. El Cos de Mossos d'Esquadra és un cos professional, és un cos que

treballa al servei del conjunt del territori i que treballa amb especialització, però a vegades es cometen errors, que és el cas que ens ocupa. Com he dit, aquesta és una maniobra operativa, ben intencionada, però mal plantejada. Ha generat un debat polític que requereix donar explicacions, que és el que estem fent avui aquí.

També vull començar, malgrat que no és una decisió política, perquè nosaltres no fem ingerència en les decisions operatives... Sí que vull demanar disculpes, i demanar disculpes al sindicat educatiu, en aquest cas, de la CGT, per aquesta sensació de desconfiança i inseguretat que això ha generat amb relació a la vostra tasca assembleària i amb relació a la vostra organització i drets de protesta. Hi insisteixo, no és una decisió de caràcter polític, no és una decisió que s'hagi pres des de l'àmbit polític. És una maniobra operativa mal plantejada, en la qual s'han assumit riscos innecessaris, també per a la imatge del cos. Però crec que, com que soc la responsable del Departament d'Interior, el primer que haig de fer és demanar disculpes pel malentès que ha provocat aquesta decisió operativa, hi insisteixo, i no política.

També estenc la mà, més enllà d'aquesta compareixença d'avui, als sindicats educatius per poder-nos trobar i poder donar explicacions personals, totes aquelles que vostès requereixin i que considerin que són oportunes. Insisteixo i remarco que no ha estat una decisió política, i crec que això és important dir-ho. Hi ha una decisió operativa, una maniobra operativa que s'emmarca dintre de la feina que fa la Comissaria General d'Informació.

L'especialitat de la Comissaria General d'Informació i, per tant, les competències que desplega, estan emparades, com bé saben, en la norma del 2011, reformada el 2023, que és el decret d'estructura del departament, i tenen la capacitat d'intervenir i recollir informació per valorar els riscos. Però, evidentment, de la manera que s'ha fet no és l'adequada en aquest cas concret.

I això ens porta a remarcar el fet de..., davant d'aquelles operacions o actuacions operatives de Mossos d'Esquadra, nosaltres políticament hem de respectar l'autonomia policial, òbviament; no hi hem de fer ingerència. Aquestes actuacions estan subjectes a norma, que és el que va dir el comunicat que va publicar Mossos

d'Esquadra, però són millorables. I en el recorregut de millora és en el que nosaltres avui ens volem situar.

Com saben, la tasca primordial de la Comissaria General d'Informació és recollir tota aquella informació que es dona en situacions de conflictivitat social per valorar el risc i també protegir l'exercici dels drets, inclosos els drets de protesta. Està emparada en la norma a la qual els hi feia referència, però no és la norma el que aquí està avui generant el debat polític. No és la norma, és l'execució. I davant de l'execució és on considerem que hi ha aquest recorregut de millora. Per una senzilla raó, perquè l'eficàcia policial es fonamenta en l'autonomia i la professionalitat dels que executen la part operativa, però aquesta no pot trencar mai la confiança

Fitxer 2

que han de tenir els moviments socials i els moviments sindicals i la ciutadania en general envers la policia. I una maniobra mal plantejada, mal calculada, un error humà pot entorpir aquesta relació tan necessària de confiança, i necessitem reforçar aquests espais de confiança entre l'activisme social i el cos de Mossos d'Esquadra. Perquè aquesta col·laboració garanteix, en primera instància també, que els espais de protesta siguin segurs. I en aquest aspecte és en el que nosaltres plantejarem, i després així ho farà el director, d'acord amb la valoració d'aquest recorregut de millora i d'aquests protocols, aquest és el compromís que aquí també, avui, volem expressar.

Aquest error en l'execució d'una maniobra operativa serà clarament valorat, a priori –després ell ho explicarà amb detall– però, activarem el procediment de la informació reservada que permet analitzar tot l'escenari en el qual s'ha produït aquesta decisió, aquesta serà una de les línies en les quals ja de sortida hi treballarem. Però alhora també el que volem fer és protegir els propis agents de la Comissaria General d'Informació, que per una maniobra mal plantejada també estan assumint un risc reputacional de cara a la societat i també un risc quant a la seva salut psicosocial i laboral. I aquest no és un aspecte menor. Hem de reforçar la confiança de la ciutadania, i especialment dels moviments socials, associatius i sindicals en la feina que fa el cos de Mossos d'Esquadra, i una maniobra mal mesurada, mal plantejada

genera aquest marc de desconfiança, però alhora també és la nostra responsabilitat, com a responsables del Departament d'Interior, protegir millor els agents que fan les funcions d'informació perquè no hi hagi un cost reputacional davant de la seva feina, que està emparada en la norma, i que aquest cost reputacional no vingui per una mala execució.

I aquí és on hem de centrar també aquests esforços, de tal manera que la valoració del risc en quant a la conflictivitat social, sempre que estigui vinculada als entorns dels moviments socials, dels moviments sindicals, les cauteles sempre seran poques, i aquestes cauteles que han de quedar recollides en la pròpia norma, i d'aquí les modificacions que farem, en el sentit que després apuntarà el director. Encàrrec que s'entoma, per part de la Prefectura també, per a què totes aquelles cauteles que són necessàries també per a protegir el cos de Mossos d'Esquadra en la seva feina, feina que han de fer, feina que han de fer per garantir que les mobilitzacions també es donin en un entorn de seguretat pels mateixos manifestants, però també per poder conciliar altres drets que col·lisionen durant les mobilitzacions, mobilitat i altres elements, es facin de manera protocol·litzada de forma adequada. I això vol dir que hi hagi una supervisió dels superiors jeràrquics sobre aquestes decisions i, en el cas que es plantegin accions d'aquestes característiques, hagin d'estar prèviament autoritzades.

Políticament també ens toca dir avui que no podem emparar-nos en les inèrcies procedimentals, inèrcies procedimentals d'aquelles que sempre diem «sempre s'ha fet així», perquè li estariem fent un flac favor al cos de Mossos d'Esquadra. I no podem situar el cos de Mossos d'Esquadra en el perillós terreny de la confrontació i la batalla política. Un error operatiu, una maniobra mal plantejada en quan a l'operativa per obtenir informació, que sempre s'ha d'optar per vies que no siguin invasives, sempre que es pugui, és ara un problema polític que en cap cas pot erosionar la confiança en la bona feina que fa el cos de Mossos d'Esquadra. Per tant, també és la meva obligació com a consellera entomar aquesta crisi amb determinació. Protegir el cos de Mossos d'Esquadra és blindar la seva professionalitat i no erosionar la confiança de la ciutadania en ell per una maniobra, insisteixo, operativa, no política, que ha begut, que ha begut d'una inèrcia operativa, ben intencionada, desplegada també per aquells que avui la qüestionen

públicament. Aquesta crisi política s'ha de resoldre reconeixent l'error, que és el que hem fet avui, demanant disculpes per l'impacte que ha tingut en els col·lectius que s'han vist afectats per una pràctica mal ponderada i, per altra banda, definint millor els marcs d'intervenció, les pràctiques i les limitacions que aquestes han de tenir, amb un reforç de supervisió que tindran les operacions i que després...

Ara pararé aquí la meva intervenció, passant-li la paraula al director general de la Policia perquè pugui concretar el que consideri oportú en relació amb aquestes mesures de futur i en relació amb el que..., als fets que avui estem donant compte en aquesta comissió.

El director general de la Policia (Josep Lluís Trapero Álvarez)

Gràcies, consellera, president de la taula i els membres de la taula, diputats i diputades. Bona tarda a tothom.

L'article 104 de la Constitució estableix que les forces i cossos de seguretat, sota la dependència del Govern, tindran per missió protegir el lliure exercici dels drets i de les llibertats i garantir la seguretat ciutadana. D'altra banda, la Llei 10/94, de l'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat preveu que el cos de Mossos d'Esquadra, com a policia ordinària i integral, exerceix les funcions que l'ordenament jurídic atribueix a les forces i els cossos de seguretat i, en concret, com a funcions de policia de seguretat ciutadana dels següents: protegir les persones i els béns, mantenir l'ordre públic, vigilar els espais públics, protegir les manifestacions i mantenir l'ordre en grans concentracions humanes, complir dins les competències de la Generalitat les funcions de protecció de la seguretat ciutadana atribuïdes a les forces i cossos de seguretat per la llei orgànica de protecció de la seguretat ciutadana, així com prevenir actes delictius.

El compliment d'aquestes funcions requereix de la recopilació d'informació per fer efectiva la missió que legalment té atribuït al Cos de Mossos d'Esquadra i que aquesta pugui dur-se a terme de manera efectiva. És en aquest marc normatiu on cal situar les funcions assignades a la Comissaria General d'Informació, entre les quals hi ha: funcions d'investigació, funcions de prevenció i funcions d'obtenció d'informació, el que es coneix com a intel·ligència policial, per poder fer anàlisis de riscos i amenaces.

En aquesta última funció se situa la recopilació i l'anàlisi d'informació relacionada amb conflictes socials i també laborals, en tant que fenòmens susceptibles de generar escenaris de tensió o d'alteració de l'ordre públic, amb l'objectiu de disposar d'un coneixement anticipat i contextualitzat que permeti una adequada avaluació del risc. I avui en tenim un exemple, de la seva aplicació, a partir del tall de la B-23 a Sant Joan Despí que hem tingut aquest matí, cap a les 8 hores, i del qual no teníem coneixement previ, on s'ha generat un conflicte entre manifestants i conductors i on agents del cos de Mossos d'Esquadra, una vegada han pogut arribar, han hagut de mediar per tal d'evitar enfrontaments i mals majors cap a manifestants i també cap a conductors.

Aquesta última funció està expressament prevista en el Decret d'estructura de la Direcció General de la Policia com una de les funcions pròpies, com dic, de la Comissaria General d'Informació. És per aquest motiu que existeixen unitats específiques, agents que es dediquen a l'obtenció d'informació per tal d'avançar-nos a escenaris que puguin afectar a la ciutadania, com ara aquells referits a la conflictivitat laboral i social i a l'activitat institucional. La finalitat no és altra que poder dur a terme una valoració d'amenaques i de riscos en determinades mobilitzacions i conflictes, i que ajudi a la planificació dels dispositius policials. Aquesta obtenció d'informació es duu a terme mitjançant diferents eines: la consulta de fonts obertes a internet i les xarxes socials, assistir a mobilitzacions, la presència en reunions públiques o d'accés públic, les tasques efectuades per les unitats de mediació del cos, recavar informació de grups propers o antagònics, fer seguiment de les agendes institucionals i dels moviments socials que es generen al voltant d'aquests actes, entre d'altres. I tota aquesta informació es recopila per poder garantir un correcte exercici, entre d'altres, del dret de reunió i manifestació, garantint la protecció dels mateixos participants i també de la resta de ciutadans.

I aquí cal deixar clar un concepte: en cap cas l'obtenció d'informació té per objecte limitar l'exercici de cap dret. Radicalment el contrari, el que es busca és garantir l'exercici de drets per part de la ciutadania. En primer lloc, dels propis col·lectius manifestants, així com també de la resta de la ciutadania, i fer-ho en el marc de la salvaguarda de la seguretat ciutadana i l'ordre públic. S'ha de remarcar també que les actuacions de captació d'informació ni són generalitzades ni es fan de manera

indiscriminada. No totes les mobilitzacions són objecte de seguiment i valoració en el mateix grau i intensitat, sinó només aquelles que pels antecedents no necessàriament ni molt menys vinculats al convocant, o per la vulnerabilitat que impliquen, ho fan necessari, i que pot venir determinat per l'increment dels assistents, per una escalada dels incidents, per la contraposició amb altres informacions de les quals es pot disposar o per l'afectació a vies importants o serveis públics essencials amb els possibles conflictes d'ordre públic que això pot ocasionar. I això, com deia, sempre amb una única finalitat, que no és la d'investigar, ni molt menys criminalitzar ni espionar, sinó la de prevenir i tenir avaluacions de riscos i amenaces el més encertades possibles.

S'està parlant molt aquests dies de les figures de l'agent encobert i de l'agent infiltrat. Aquestes figures, que tenen una regulació legal i jurisprudencial, només estan previstes per l'àmbit de les funcions d'investigació com a policia judicial en casos de terrorisme o de crim organitzat i, per tant, quan hi ha indicis de criminalitat organitzada; per tant, un àmbit totalment aliè a aquest tipus de mobilitzacions. No és aquí on situem les funcions pròpies de recerca d'informació per a l'avaluació de riscos. Les funcions d'obtenció d'informació, si més no a les que ens estem referint, no són ni una cosa ni l'altra, tot i que aquest debat serà un debat jurídic que el tindrem oportunament davant dels tribunals en ocasió d'algunes denúncies que han estat anunciades. És a ells, als tribunals, a qui correspon emetre judici al respecte.

He fixat quin és el marc de legalitat en què es desenvolupa aquest tipus de funció, així com els seus objectius i el que no és en cap cas. Dit això, com ha remarcat la consellera, no som aliens al debat polític i social que ha pogut generar, i potser també a la incomprensió que hagi pogut despertar en una part de la ciutadania. En l'anàlisi fet a posteriori, tenint tots els elements a sobre de la taula, no contemplem únicament les raons de legalitat. Si per alguna cosa es caracteritza aquesta policia és per treballar la legitimitat social, més enllà de la que li dona de manera formal al marc legal. I en aquest sentit, certament s'escau un judici d'oportunitat al qual, a priori ens condueix a que no era oportuna o necessària la seva presència.

Podem estar d'acord en una qüestió, i és que en l'anàlisi que podem fer avui, els antecedents i les mobilitzacions prèvies no ho justificaven, també fins i tot des de la

perspectiva de protecció de les agents que assumien aquella tasca. Però de la mateixa manera que reconec l'error o la falta d'oportunitat, no reconec la mala fe i no reconec una actitud antidemocràtica en aquella operativa. Torno a subratllar-ho: reconec l'error en la no oportunitat, i si vostès volen fins i tot la ingenuïtat de la decisió, com també deixo clar que l'acció policial no té res a veure amb la gestió del Departament d'Educació en les reivindicacions i les exigències que es puguin estar duent a terme per part del col·lectiu de mestres. L'actuació policial es situa estrictament, com he dit, en l'àmbit de decisió operativa del cos de Mossos d'Esquadra i, per extensió, de la Direcció General de la Policia, i el que és aliè al Departament d'Educació i els seus responsables.

Poden recrear-se en la inoportunitat d'una acció puntual que assumim, però els asseguro que no hi va haver més finalitat del que estic explicant. És des de la perspectiva d'aquesta reflexió que s'ha cregut obrir una informació reservada respecte a l'actuació policial i amb la finalitat de fer un anàlisi conjunt de totes les circumstàncies que han influït en aquest fet. L'actuació, com he dit, és una actuació operativa, el seu coneixement es circumscriu a l'àmbit operatiu, com així ha de ser, des del principi de confiança que s'ha de tenir en una policia democràtica i en la seva

Fitxer 3

estructura de comandament. Això no vol dir que estigui o que no estigui lliure d'errors. I aquí entra la legitimitat de la direcció política del Departament d'Interior per a la seva correcció. Treballarem per garantir més filtres en aquestes decisions, una major supervisió del propi cos, dels comandaments del cos, amb pràctiques operatives que puguin generar debat respecte de la col·lisió amb altres drets i més enllà de l'exercici legítim d'una funció policial.

També crec que cal un exercici responsable per part de tothom. Ni la consellera actual ni jo com a director ni el cap del cos actual hem fet cap canvi en l'operativa habitual respecte del que s'ha vingut fent sempre. El responsable de la Comissaria General d'Informació és el mateix que en els tres governs anteriors i les tècniques d'obtenció d'informació segueixen sent les mateixes; però ho ha dit expressament la consellera en la seva exposició i no ens empararem en aquests fets.

Com deia, nosaltres, i per encàrrec exprés seu, la Direcció General de la Policia i la Prefectura del Cos ens comprometem a treballar en tres sentits, en tres direccions. Una, esbrinar amb rigor i valorar l'actuació concreta mitjançant una investigació reservada que ja va ser oberta ahir. Una segona, introduir filtres per tal que el procés de decisió d'algunes pràctiques policials en l'obtenció d'informació se situïn en càrrecs més elevats de l'estructura jeràrquica. I una tercera, reforçar les tasques de mediació com a via d'obtenció d'informació en l'avaluació de riscos.

Finalment, voldria afegir, i crec que ho puc dir en nom del cos de Mossos d'Esquadra i, evidentment, en el meu propi, el màxim reconeixement al col·lectiu de mestres. No volem cap confrontació respecte de dos col·lectius que tenen molt a veure en el benestar social, i crec que és una feina que ens obliga a tots. I no ho dic ara. En molts discursos públics meus al llarg de la meva trajectòria al cos m'hauran sentit parlar i defensar mestres, metges i policies. No és d'ara, això; no m'apunto a cap corrent de simpatia sobrevinguda. El meu respecte i reconeixement és total, sense matisos.

Però de la mateixa manera em trobaran en la defensa, sense cap esclatxa, de la professionalitat, del rigor i de la bona feina de les dones i dels homes que componen el cos de Mossos d'Esquadra.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, per aquesta primera intervenció. Voleu mantenir la interrupció de cinc minuts o engeguem ja? Mantenim? Voleu mantenir cinc minuts? Com vulgueu, eh? Sí? Doncs fem cinc minuts, cinc minuts de rellotge, i després comencem amb les intervencions dels grups.

Si els sembla, reprenem la compareixença. Ara seria el torn dels diferents grups parlamentaris. Com hem quedat, un torn d'intervenció per a cada grup parlamentari d'uns deu minuts aproximadament, i l'ordre seria de major a menor en funció dels grups que han sol·licitat la compareixença. Per tant, començaria el Grup Parlamentari de Junts. Tindria la paraula el seu diputat, el senyor Josep Rius Endavant, diputat.

Josep Rius i Alcaraz

Moltes gràcies, president. Consellera, director general, membres de la Mesa, diputats i diputades... Consellera i major Traperó, compareixen avui davant d'aquesta comissió per explicar quelcom que en una democràcia consolidada no necessitaria de cap explicació, perquè no hauria hagut de passar mai. Però jo crec que hem de començar des del principi.

El Govern de Salvador Illa va cometre un primer error greu: pactar amb els sindicats minoritaris del sector docent i marginalitzar el sindicat majoritari. Aquella decisió ja va encendre un conflicte que ara és difícil de gestionar. I fins aquí un error polític discutible, però és un error polític, però després, des de la Conselleria d'Ensenyament, amb el suport de la Conselleria d'Interior, es va decidir enviar mossos d'esquadra als centres educatius per garantir l'ordre. La majoria de centres afectats ho van rebutjar de manera immediata. La comunitat educativa en general ho va rebutjar de manera immediata. Molts dels mateixos centres que havien de fer aquest centre pilot també van renunciar a la mesura, perquè se'ls assenyalava, perquè quedaven assenyalats. Segon error: creure que un conflicte educatiu es pot resoldre amb presència policial.

I, finalment, el tercer error, que ja no és un error, és una il·legalitat. Des de la conselleria que vostès encapçalen es van enviar agents de la brigada d'informació a espiar mestres en una assemblea sindical on es preparava una vaga –on es preparava una vaga–, una assemblea legal, una vaga legal, completament legal.

I, mentrestant, el president Illa diu que això no és cosa seva, i això vol dir que o bé el president no governa o bé que menteix. I en tots dos casos seria un escàndol.

Consellera i director, això no s'assembla al model policial que Catalunya ha construït des de fa tants i tants anys, durant dècades. S'assembla molt més al model de la brigada politico-social que va operar malauradament en aquest país durant molts anys.

I ara s'entén tot millor. Segurament tots els dies que la consellera Niubó endarreriria el contacte i el diàleg amb els mestres era segurament perquè ja no calia, perquè ja sabien què pensaven i ja sabien què volien fer, perquè els estaven vigilant, perquè els estaven controlant.

Ni cal omplir els instituts de mossos ni espionar els mestres. El que cal és educar i formar els nostres joves i garantir la seguretat del país amb responsabilitat i amb sentit comú. Estan més preocupats per controlar que per governar. I, clar, així tenen un país col·lapsat. El Govern del president Illa, em sap greu dir-ho, però ha perdut el nord, però el país no l'ha perdut, els hi ben asseguro.

Vostès desconfien dels mestres? Desconfien dels treballadors públics? Tenen por quan deixen els seus fills en mans dels mestres quan els porten a l'escola? De fet, és que m'entra un dubte: el programa pilot de mossos a les aules per què era?, per gestionar una possible conflictivitat entre els alumnes o per controlar els mestres?

Em sap greu dir-ho, però han ferit a tots els mestres de Catalunya i també a totes les famílies que els hi confiem els seus fills. Vostès volen una Espanya en petit i nosaltres, precisament, des de Junts per Catalunya, lluitem per tot el contrari. Volem una Catalunya que exemplifiqui els millors valors democràtics. I el que ha passat ara no ho és.

Més coses. Vull ser precís en aquest punt, perquè alguns han descrit el que va passar com una decisió operativa, poc oportuna o ineficaç. No, el que va passar és il·legal. Primer, perquè es van vulnerar drets fonamentals; no els que estan a l'article 104, major Trapero, sinó els que estan al principi amb una protecció específica dintre de la Constitució.

Primer de tot, la infiltració policial en una assemblea sindical vulnera la llibertat sindical, no només el dret a poder crear uns sindicats, sinó l'activitat sindical i l'autoorganització interna. I la jurisprudència és clara a qualsevol ingerència pública que pugui generar, sí, intimidació o desincentivació de l'acció sindical, constitueix una vulneració de drets fonamentals. Això és exactament l'efecte que produeix saber que hi ha agents de policia infiltrats a reunions de mestres: desincentivar, intimidar i fer por a participar.

Segon, vulnera el dret de reunió, el dret a reunió pacífica. El Tribunal Constitucional ha dit reiteradament que les restriccions sobre drets col·lectius només es justifiquen contra riscos concrets, acreditats i prou motivats. Hi eren aquests riscos? En aquest cas, jo crec que no hi havia cap investigació judicial oberta, cap indicati de delictes violent, cap autorització judicial, cap.

Tercer, vulnera el dret a la intimitat ideològica o associativa. La justificació que han ofert és que les agents feien una valoració de riscos davant d'una possible conflictivitat laboral, emparats en un reglament intern que atribueix a la Comissaria General d'Informació la funció de recopilar informació sobre conflictivitat laboral i social. Doncs bé, un decret organitzatiu no pot habilitar limitacions de drets fonamentals, i si aquest decret és vigent, és un error, i és un error polític, no en un estat de dret.

Vull dir una cosa també molt important que no he sentit en el debat que hi ha hagut aquests dies. Els Mossos d'Esquadra, efectivament, són un cos de policia amb un prestigi enorme, i des d'aquest grup el mantenim, és un prestigi enorme. Un cos que s'ha construït durant anys amb una legitimitat democràtica basada no només en la seva capacitat operativa, sinó en la confiança que també genera en la ciutadania; molt important, ho saben bé –la confiança que genera en la ciutadania. Una policia de país propera, arrelada al territori. Ho hem vist en ocasions, els atemptats del 17 d'agost.

Quan la policia no només ha de ser eficaç, sinó que ha de preservar la confiança social, decisions com aquesta li fan un dany enorme. Quan la ciutadania percep que qualsevol espai de discrepància, de protesta o de mobilització pot acabar sent objecte de vigilància policial encoberta, la relació de confiança entre la societat civil i la policia es trenca. I recuperar aquesta confiança és molt més difícil que perdre-la.

Consellera i major, els hi demano..., i director, els hi demano que no exposin un cos exemplar a la nefasta gestió d'un problema social que aquest Govern no sap resoldre. No amaguin la seva incompetència darrere dels Mossos d'Esquadra. No volem un país on els policies vigilin els mestres. Volem un país on la policia vigili els potencials delinqüents i els mestres eduquin i formin els nostres

fitxer 4

fills amb les millors condicions i recursos possible. O és que vostès consideren que els mestres poden ser potencials delinqüents? Un govern que desconfia dels mestres, em sap greu, però és un govern que no mereix la confiança de la ciutadania.

Hi ha una altra dimensió que tampoc vull deixar passar. Jo he estat en situacions en les quals he estat vigilat, he estat espiat per defensar un projecte polític purament i plenament democràtic. Amb Pegasus, amb el cas Catalangate. Sé el que és i sé el que significa quan l'Estat, en lloc de protegir l'exercici democràtic, el limita. I és igual si es fa un espionatge digital i és igual si es fa una infiltració d'agents en una assemblea de mestres. És exactament el mateix. Es limiten drets fonamentals. Segur que és per allò que ens posem d'acord tots els que estem aquí que fem política. El més bàsic.

Consellera, vostè ha dit que activarem el procediment d'informació reservada. És que és el mateix que ens van dir amb el cas Pegasus. La seguretat nacional –ens van dir llavors– està per damunt de tot. Doncs no; ni la seguretat nacional ni els drets fonamentals estan per damunt dels drets fonamentals. Els drets fonamentals són fonamentals i estan per damunt de tot. De fet, no hi pot haver seguretat nacional sense respecte dels drets fonamentals. I no hi pot haver informacions reservades quan es tracten de drets fonamentals. Els drets fonamentals no són objecte d'informacions reservades, són drets fonamentals. Quan es vulneren drets fonamentals, no hi pot haver informació reservada. És que és tot el contrari, és llum i taquígraf. És transparència, perquè són els fonaments d'un estat democràtic, social i de dret. I quan es limiten els drets fonamentals, no és una decisió operativa, és una decisió política.

Acabo, president. Per tant, la responsabilitat és del Departament. La responsabilitat és de la Conselleria d'Interior. Per tant, la responsabilitat és seva, consellera. I la responsabilitat és seva, director. Han de dimitir. I si no volen plegar, el president Illa els haurà de cessar. Perquè si no ho fa, voldrà dir que avala que es vulnerin, que es limitin drets fonamentals i que es limitin aquests drets fonamentals en uns mestres que són els que eduquen els nostres fills.

I em quedo per la següent de les intervencions tot un reguitzell de preguntes que tenia i altres qüestions, perquè em sembla que aquesta compareixença mereix una profunditat molt més gran.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula la seva diputada la senyora Laia Cañigueral. Endavant, diputada.

Laia Cañigueral Olivé

Moltes gràcies, president. Consellera, director general, em sap molt de greu dir-los que les seves explicacions de vint-i-cinc minuts no han convençut a Esquerra Republicana i ens reiterem en el que venim demanant des de divendres passat. Demanem el cessament de Josep Lluís Trapero com a director de la Policia perquè considerem que són uns fets d'extremada gravetat. No poden tenir cabuda en democràcia, com és la infiltració de Mossos d'Esquadra en una assemblea de docents. No és un fet menor ni es pot considerar una qüestió tècnica. Estem parlant d'agents policials infiltrats en reunions preparatòries vinculades a l'acció sindical i a les mobilitzacions del sector educatiu. I això és intolerable i inadmissible en un país democràtic. La tasca dels cossos policials no és ni vigilar ni criminalitzar els docents que exerceixen drets fonamentals com la llibertat sindical, el dret a reunió o la protesta pacífica. Quan un govern respon a les reivindicacions de la comunitat educativa amb infiltracions policials, el missatge que s'envia és molt greu. En lloc d'escoltar i dialogar, es controla i intimida.

I vull deixar molt clar –perquè aquesta qüestió crec que és molt important deixar clara– que les crítiques que estem fent són a la direcció política del departament i del cos. A la direcció política, en cap cas la crítica és als professionals del Cos de Mossos d'Esquadra. Perquè trobo molt poc responsable rebatre les crítiques fent servir el Cos de Mossos d'Esquadra d'escut. Aquí el que estem criticant la majoria de portaveus dels partits de l'oposició és la direcció del departament i la direcció general de Policia. No estem criticant el cos i crec que no es pot utilitzar el cos d'escut. Per això exigim responsabilitats polítiques, perquè aquests fets no són un error puntual, són una constatació del rumb de la deriva preocupant del Departament d'Interior.

I no ho diem ara, després dels fets ocorreguts, que són molt greus, sinó que ens remetem a la compareixença que hi va haver en aquesta comissió fa tres mesos. Fa tres mesos es van veure obligats a comparèixer en aquesta comissió per episodis molt greus d'actuacions policials que també havien generat molta polèmica. I llavors,

Esquerra Republicana els hi vàrem dir que estaven preocupats pel rumb, que la direcció política del Cos de Mossos d'Esquadra estava agafant un rumb que ens preocupava. Avui hem vist com la consellera es feia seva algunes de les consideracions que vam fer nosaltres i que rectificava parlant de seguiment, de control i avaluació. I en aquests punts hi estem d'acord. Però també vull recordar que fa tres mesos van minimitzar les opinions i les consideracions que nosaltres fèiem i ens van dir que fer això era polititzar el Cos de Mossos d'Esquadra. No. Esquerra Republicana creiem moltíssim en el Cos de Mossos d'Esquadra. Creiem moltíssim en els professionals que hi ha. Per això pensem que el millor servei al país és que aquells qui exerceixen la violència legal, que tenen la legitimitat de l'ús de la força, tinguin un seguiment, una avaluació, un control de les decisions que es prenen.

I vull posar sobre la taula una altra de les qüestions que vam remarcar fa tres mesos i que també es van minimitzar, que és el nou model d'assessoria jurídica impulsada pel departament, ja que aquest model del govern, de l'actual govern, trasllada la defensa i l'assessorament jurídic dels Mossos sota la dependència directa de la Direcció General de Policia, i es trenca aquest model d'independència del Gabinet Jurídic de la Generalitat, que ara formava part d'un altre departament, de Presidència. I de fet, són els mateixos lletrats públics els que han advertit que això posa en risc la independència, el criteri jurídic i pot convertir l'assessorament legal en una eina corporativa al servei d'interessos interns i no de l'interès general. I aquesta reforma no és un detall tècnic, i ara ho volem tornar a posar sobre la taula veient els darrers casos. Perquè encara reforça més el poder del director general de Policia, alimenta la percepció –que hi és, i els ho vaig advertir fa tres mesos– que les decisions d'interior estan cada vegada més concentrades en un nucli reduït de persones sense supervisió política real. Fins i tot sindicats policials han expressat preocupació per aquesta acumulació de poder.

Avui, tenint en compte els esdeveniments i el comunicat que es va fer per part del departament el divendres, i també qüestions que han presentat en aquesta compareixença, els volem fer dues consideracions. Dues consideracions que no les fa Esquerra, sinó juristes i doctors de dret administratiu que s'han pronunciat des de llavors. Primera: un decret d'estructura és una norma d'organització interna, no

d'atribució de funcions ni facultats. No es pot utilitzar un decret d'estructura per justificar una infiltració policial en una reunió sindical. Segona: el seguiment policial només és possible de manera proporcionada i no lesiva de drets fonamentals quan hi ha un risc clar, greu i imminent d'activitat delictiva o de riscos greus per a l'ordre públic. Una infiltració en una reunió sindical protegida constitucionalment –i el meu partit no són molt fans de la Constitució, però és que aquest dret està protegit constitucionalment com un dret fonamental en el marc de la llibertat sindical– no sembla necessària ni proporcional, una intervenció d'aquest tipus, amb un col·lectiu exemplar que sempre ha col·laborat amb el cos de Mossos d'Esquadra des de la lleialtat. Estem parlant dels professors del nostre país.

Varen provar d'anticipar i minimitzar riscos d'ordre públic a través de la mediació i la gestió dialogada, que és una de les recomanacions de la comissió parlamentària de l'anterior legislatura del model policial? Una cosa és que agafin informació d'espais públics i una altra és anar al terreny de les reunions sindicals fent-se passar per docents. Perquè el Govern considera que el col·lectiu de mestres del nostre país suposa un perill imminent per a la seguretat pública del nostre país? Perquè si és així, ens ho haurien d'aclarir. Quins són els criteris? Quina era la ponderació de riscos? La consideren una actuació proporcional? Qui va donar l'ordre? On posen els límits? On posen els límits? A més, aquest cas és agreujat, perquè hi ha una existència d'un conflicte sindical entre sindicats i el propi govern. El Govern, com pensa acreditar que no farà servir la informació extreta de les assemblees per tenir una posició d'avantatge en la negociació laboral?

Sincerament, qui els va assessorar jurídicament, els va jugar una mala passada, a vostès i al Cos de Policia, perquè en cap cas és justificable jurídicament la mesura operativa que es va dur a terme des de la direcció general. I tot i que els agraeixo la part de rectificació d'avui, pensem que això no és suficient i que la rectificació i l'assumpció de responsabilitats ha d'anar molt més enllà.

Consellera, ens reafirmem amb el que alertàvem fa tres mesos, perquè els fets ens donen la raó. No es tracta de polititzar la policia, sinó de garantir que cap estructura policial actuï sense directrius democràtiques ni mecanismes efectius de fiscalització. Per això exigim que el departament recuperi el lideratge polític, reforci els

mecanismes de control i deixi clar que en una democràcia la policia no es governa sola. Una policia democràtica necessita transparència, supervisió i rendició de comptes. En canvi, el que hem viscut els últims mesos és just el contrari: una acumulació de poder sense contrapoders efectius ni lideratge polític clar.

Acabo. Consellera, lideri les polítiques de seguretat del país, tirin endavant polítiques de seguretat pròpies d'un govern d'esquerres. Fa tres mesos que l'advertíem que ens preocupava el rumb de la direcció de la policia i li demanàvem que rectificués. Avui li demanem que assumeixi la responsabilitat i cessi el seu director general.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari dels comuns i tindrà la paraula el seu diputat, el senyor Andrés García Berrio. Endavant, diputat.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, president. Avui estem aquí perquè es va produir la setmana passada una actuació policial que, com ja s'ha manifestat, no va ser en absolut adequada i, de fet, va vulnerar de manera greu els drets fonamentals.

Llavors, en aquest sentit, sí que volem posar de manifest, en primer lloc, que no és un cas puntual del que avui hem de parlar, sinó que hem vist una manera d'actuar de la Direcció General de la Policia i del Departament d'Interior en relació amb el dret a la protesta que no és la que s'hauria d'esperar d'un govern en relació amb aquests fets, en la realització del dret a la protesta.

En aquest sentit, crec que és necessari posar de manifest que la presència de dues agents del Cos de Mossos d'Esquadra en una assemblea sindical del professorat infiltrats allà, aquell dia, ni que sigui puntual, per organitzar una vaga i les mobilitzacions, comporta una greu vulneració de drets fonamentals com el dret de reunió o els drets sindicals. Qualsevol treballador o treballadora d'aquest país té el dret a organitzar la seva vaga sense cap mena de presència policial.

Llavors, en aquest sentit, quan hi ha una denúncia de vulneració de drets com aquesta, el que cal és obrir una investigació de forma immediata, informar de manera adequada i rectificar el més ràpid que es pugui. I el que ens vam trobar, especialment

per part del director general de la Policia, va ser una defensa de l'actuació de forma immediata a través d'un comunicat de manera total, sense cap mena de matís, i en cap cas es va informar de l'obertura d'una informació reservada, que és necessari,

fitxer 5

i entendre, diguem-ne, de cara a tots els portaveus d'aquesta comissió, que és el mecanisme de realitzar una investigació dins del cos de Mossos d'Esquadra. Efectivament, ahir es va obrir una investigació, però arriba tard. I arriba tard, efectivament, també la reacció, la informació –que entenem que encara és molt limitada– i la petició de disculpes.

Sí que crec que és necessari posar de manifest que és una bona notícia que quan se produeix un error se reconegui i es demanin disculpes, com s'ha realitzat en aquest cas per part de la consellera. I això és poc habitual per part d'una consellera.

Però això no és suficient, el que nosaltres plantejgem és que cal un gir de cent-vuitanta graus en matèria de garantia del dret a la protesta. I esperem que, en realitat, aquestes disculpes i aquesta assumpció d'aquest error es derivin realment en aquest canvi i en poder garantir de manera efectiva els drets fonamentals quan s'exerceix el dret a la protesta.

Un cop reconegut l'error, hi ha una pregunta aquí que és clau, poden assegurar que no es tornarà a realitzar la infiltració, ni que sigui puntual, en reunions o assemblees de docents o sindicals? Aquesta qüestió és necessari que es pugui respondre perquè no ha quedat clara.

I jo crec que aquí cal anar al fons de la qüestió, que té a veure amb les funcions de la Comissaria General d'Informació. El decret d'estructura, efectivament, el que fa és repartir les competències dins del propi departament i dins del cos de Mossos d'Esquadra.

Efectivament, allà no hi ha la regulació material de la llei, perquè per a això està la Llei d'enjudiciament criminal o la Llei de cossos i forces de seguretat de l'Estat. Llavors, en aquest sentit, i tal com ha plantejat el director general de la Policia, Trapero, les funcions d'intel·ligència i obtenció d'informació poden venir quan hi ha

algun tipus de mobilització per tal de dur a terme els operatius policials preceptius a través de xarxes obertes, presència en reunions públiques, unitat de mediació, recavar informació a través d'altres moviments socials.

Aquí hi ha una qüestió clara, que en el moment en què hi ha dues agents del cos que van a una assemblea que és tancada, que no és oberta, que és organitzada per una associació, per un sindicat, per un col·lectiu, s'estan vulnerant drets fonamentals, han de poder-ho fer sense cap mena de presència policial.

I si es vol limitar o es fa una ponderació de drets fonamentals i es considera que per salvaguardar la seguretat pública degut a un delicte greu o molt greu hi ha la necessitat de fer alguna operació d'aquest tipus, ho estableix la Lecrim, article 282 bis. I és l'única manera, sota autorització judicial, de poder limitar aquests drets fonamentals d'una manera que està absolutament taxada.

Llavors, en aquest sentit, el que els hi volem demanar és quina és la interpretació que s'ha vingut fent, perquè han parlat d'inèrcia i per a mi ha estat preocupant. Quina era la inèrcia? En quins casos es podia assistir a reunions tancades sense explicar que eren agents del cos policial? Es demanava autorització policial, sí o no?

I sobretot, i mirant de cara a futur, han plantejat que faran canvi de criteris, però jo crec que aquí hi ha un criteri que és clau. És a dir, és una bona notícia que sempre hi hagi una supervisió, diguem-ne, dels comandaments més superiors quan hi ha una afectació al dret de reunió i manifestació? Sí, és positiu i és necessari.

Però en el cas que això suposi una infiltració ni que sigui puntual en un espai tancat, en un espai d'intimitat, en un espai d'una reunió tancada, com pot ser aquesta, crec que aquí han de clarificar-ho. Perquè el que no tolerarem, el que no tolerarà aquest Parlament de Catalunya és una interpretació de la llei com la que està fent el ministre Marlaska a Madrid.

Tota la part de la intel·ligència policial ha de ser absolutament respectuosa amb els drets fonamentals i la interpretació per acció i/o tolerada pel ministre Marlaska, el que està fent i el que ha fet a Catalunya i a altres països i a altres parts de la resta de l'Estat és vulnerar de manera sistemàtica els drets fonamentals.

Hem tingut agents infiltrats durant dies, mesos, anys, relacions afectives. Llavors, el debat està obert, quin és el model català per treballar en matèria d'informació i de quina manera respecten els drets fonamentals. I, en aquest sentit, crec que hem de ser absolutament exigents, més enllà de la situació política que tenim a dia d'avui i del que s'ha generat al voltant.

Perquè aquest debat, si el podem fer de manera profunda i de manera efectiva, el que podem fer és assentar una garantia de drets de cara al futur, perquè quan se parla d'inèrcia això vol dir que s'ha vingut fent des de fa anys, que no s'ha tingut en compte quan hi ha una reunió tancada i en quins punts i quina és la ponderació de drets fonamentals i quin és el marc legal. Llavors, en aquest sentit, volem ser molt clars.

Un cop dit això, seré molt breu, perquè me quedo sense temps, però la qüestió va molt més enllà, els exigim, si volem fer aquest canvi de cent-vuitanta graus, que el que necessitem és transparència. No pot ser que els diputats d'aquesta comissió encara no tinguem el protocol d'ús del gas pebre, que les entitats ho hagin hagut de demanar a la GAIP i que la GAIP hagi dit que s'ha de donar i encara no el tenen.

Cal transparència. Per què? Perquè hi ha un ús intensiu de la força per cossos policials que tenen el monopoli de l'ús de la força i la nostra feina com a parlamentaris i de les entitats de drets humans és poder supervisar aquest ús de la força.

Després, en relació... O sigui, el que no pot ser, en aquest sentit, és avalar sempre totes les actuacions policials, no obrir investigacions. I és que ja no és per una qüestió, diguem-ne, que nosaltres ho veiem diferent, és que ja s'ha vist fins a en dos casos que han tingut que rectificar.

Per un costat va ser en relació amb l'activista de l'ANC que es va plantejar una versió dels fets que després ha estat desmentida a nivell judicial i després no s'han demanat disculpes ni s'ha fet una correcció del que es va dir.

Però és que en relació amb la querrela que s'ha interposat per la utilització d'esprai OC de gas pebre davant de l'estació de Sants, vostès van avalar la utilització de gas pebre, però el que hem sabut avui és que l'Audiència Provincial ha dit el següent: ...«En consecuencia, existen indicios de que los querellantes sufrieron lesiones

como consecuencia de la actuación policial y, *a priori*, podría entenderse desproporcionada a la vista del carácter pacífico de la protesta que hacía innecesario o lesivo el método empleado».

La Audiència Provincial està dient que el que van dir vostès, la interpretació que van fer quan no se va obrir una investigació en profunditat, no es van demanar disculpes ni es va sancionar ningú, és que efectivament obliga al jutjat que ho està investigant a fer aquesta feina i també a vostès, efectivament, en aquest cas, sobretot al cos de Mossos d'Esquadra, a poder investigar aquests fets.

Per acabar, sé que em queden trenta segons. Hi ha una qüestió que ens preocupa. Cal un gir de cent-vuitanta graus, però, va costar molt, però després de l'any 2017/18 es va començar a notar un canvi en transparència i rendició de comptes en algunes qüestions en aquest país.

Tenim un director general de la policia que, al mateix temps, com s'ha vist en aquesta compareixença, és major del cos de Mossos d'Esquadra i que va ser també comissari en cap del cos de Mossos d'Esquadra. Estem tornant a veure coses que feia molt temps que no veiem.

Llavors, per aquest sentit, entenem que ens tornem a reiterar en què demanem el cessament del director general de la Policia. Considerem que la interpretació que s'està realitzant del dret a la protesta i altres elements no s'adequa al sentit i a la direcció a què hauria d'anar el país.

I per això ens reafirmem, més enllà d'acceptar i entendre com a positiu que s'hagi reconegut l'error i especialment també la petició de disculpes per part de la consellera. Esperem que avui sigui l'inici d'un canvi real en les polítiques efectives de protecció de drets fonamentals en el dret de protesta.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de la CUP. Té la paraula el seu diputat, el senyor Xavier Pellicer. Endavant, diputat.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, gràcies, president. Bona tarda a totes i a tots. I bona tarda especialment a les representants sindicals i a la comunitat educativa que avui han vingut a aquesta comissió del Parlament. Però ells no han vingut amagant-se, ells no han vingut infiltrant-se, ells han vingut presentant-se com qui són, no com han fet vostès, que han infiltrat agents dels Mossos d'Esquadra en assemblees de docents.

Igual que ells i elles, igual que la CUP, igual que el conjunt del país, som aquí pendents de les seves explicacions, que s'han ventilat en vint-i-dos minuts i mig per la infiltració d'agents del cos de Mossos d'Esquadra en assemblees de docents. I les explicacions que han donat, francament, a nosaltres, com en anteriors ocasions, ens semblen ridícules.

Com en el cas de Montserrat i les actuacions policials amb gas pebre amb la vaga de Palestina, pensem que han vingut a prendre'ns el pèl a tots plegats, als diputats i diputades, a la comunitat educativa, a la premsa i al conjunt del país. I, de fet, estem molt cansats i molt cansades que ens prenguin el pèl.

Perquè infiltrar policies en reunions sindicals, en assemblees de professors, en reunions preparatòries de vagues contra les polítiques seves, del seu Govern, són pràctiques que en el nostre país havien vist els nostres avis i les nostres àvies i que havien patit durant massa anys al nostre país.

Són pràctiques que haurien de veure's als noticiaris en blanc i negre i són pràctiques que exercia la policia política del franquisme. Són pràctiques dictatorials i que mai, de cap manera, sota cap argumentació, poden tenir cabuda en qualsevol societat que es vulgui definir com a democràtica.

Ho repetim, espiar professors i professores, espiar treballadors i treballadores, infiltrar-se en assemblees de treballadors i treballadores en vaga. Qüestions que no tenen cabuda de cap manera dins una democràcia. I no es tracta d'errors operatius, d'esclètxes legals, de decrets d'estructuració interna del cos de Mossos d'Esquadra, de no tenir en compte el context, de decisions operatives, d'errors humans, de maniobres operatives mal plantejades, de revisió de criteris de proporcionalitat i d'oportunitat.

Cada una de les referències que han fet en aquests termes, els posa en una pitjor posició. Es tracta de pràctiques d'abús policial, es tracta de vulneració de drets

fonamentals, del dret a vaga, del dret d'associació, del dret de manifestació. I es tracta de pràctiques antidemocràtiques i dictatorials. A les coses pel seu nom.

Amb els seus comunicats, amb les seves declaracions i amb les seves explicacions avui mateix, lluny de rebutjar en general aquesta pràctica fastigosa, n'han defensat la legitimitat. De fet, han demanat disculpes perquè els han enganxat. I això és el que hem entès de les seves paraules. Si no els haguessin enganxat, estarien demanant disculpes per aquests fets? Nosaltres tenim clar que no.

I de nou han mentit, perquè ens venen a justificar en base a la intel·ligència policial i a la necessitat d'obtenir informació, les concentracions que avui deien que no sabien que s'havien produït a la B-23. Doncs, mentre ho deien, ens han facilitat tres sol·licituds de tall i de manifestació a la B-23 per a aquest matí. Ja n'hi ha prou de mentides. Ja n'estem farts que ens enganyin. Ja n'estem farts que se'ns en riguin a la cara.

Consellera, vostè i el seu Govern són conscients de les repercussions i les conseqüències del que han vingut a defensar avui aquí? El que vostè ha dit avui aquí és realment la seva posició sobre la infiltració de policies en assemblees de mestres? És una qüestió inercial, operativa i de context?

I és que, francament, nosaltres pensem que ni els partits d'extrema dreta s'atreviran a defensar de forma clara i manifesta aquest operatiu. De fet, veurem què diu el seu partit, veurem què diu el partit que els dona suport, perquè galdós paper tenen avui.

I, de fet, el que no entenem és com aquestes pràctiques, precisament, aplanen el terreny a l'extrema dreta. Perquè, en el fons, el que estan fent avui aquí amb les excuses que han donat és consolidar pràctiques de persecució política. I el que vostès han vingut a fer aquí ens sembla que fa un flac favor a qualsevol plantejament democràtic.

I miri, consellera, nosaltres ja la vam advertir del que suposava donar barra lliure a la impunitat dels Mossos d'Esquadra, del que suposava donar barra lliure al senyor Trapero, a la Comissaria d'Informació i al conjunt de Mossos d'Esquadra. I li vam dir en moltes ocasions i vostè erre que erre. Ja li vam dir que no era bona idea deixar-los campar lliurement. I avui vostè i el seu Govern n'estan pagant les conseqüències.

Perquè el senyor director de la policia, el senyor Trapero, té una agenda pròpia, té una concepció de la policia com a òrgan independent, quasi diví, amb tics més propis de la pitjor cara del poder judicial espanyol i no pas d'un cos de funcionaris públics al servei d'un sistema democràtic.

Al senyor Trapero, com ens ha demostrat en múltiples ocasions, ni li interessa ni li genera cap tipus de respecte d'interès el control democràtic ni governamental. I s'oposa frontalment a qualsevol mecanisme de control independent de les actuacions dels cossos policials.

De fet, estem segurs que per a ell ser avui aquí és una molèstia i una nosa, com ho són les assemblees de docents, les vagues educatives, el moviment per l'habitatge i qualsevol mobilització social i política al nostre país. Perquè el seu objectiu és el de mantenir l'ordre a tota costa, estirant la legalitat fins allà on sigui possible i, si pot, una mica més enllà.

I aquest és el seu director de la Policia i ho sap perfectament. I està actuant constantment a les seves esquenes, permetent, i vostè li permet, de fet, que li menteixi amb atestats i actuacions policials, que inici proves pilot a les escoles amb policies sense avisar-la, que la mantingui a les fosques en la majoria de les més que dubtoses pràctiques policials. I, sobretot, aquesta última, que no li expliqui que infiltra mossos en assemblees de docents.

Una infiltració que ha provocat que persones significades de tots els colors i partits, fins i tot pesos pesants històrics dels Mossos d'Esquadra, hagin posat el crit al cel. Parlem d'Eduard Sallent, però també parlem de Miquel Sellarès. No són sospitosos de ser amics nostres ni de ser de la CUP, però han posat el crit al cel.

I, miri, nosaltres pensem que el que hauria d'haver fet, i que encara és a temps de fer, és cessar de forma fulminant el director de la Policia. I li ho tornaré a dir,

Fitxer 6

consellera, per responsabilitat política, per responsabilitat democràtica, per ètica, per protegir la gent organitzada i mobilitzada i per protegir el conjunt de la població d'aquest país, cessi el director de la Policia. I, miri, si malgrat que vostè, com tothom

que som en aquesta sala, sap perfectament que això és el que tocaria fer, però no s'atreveix a fer-ho, potser perquè no pot, potser perquè no vol, potser per interessos polítics, per electorals, per amiguismes o per ordres del president Illa, perquè el seu Govern no es pot permetre un xoc frontal amb els Mossos d'Esquadra i amb el seu director, dimiteixi, plegui, marxi. I no l'hi demano ni per venjança, ni per maldat, ni per rèdits electorals. Li demano perquè aquesta serà l'única manera de no normalitzar allò que no es pot normalitzar en una societat, que deixa de ser democràtica quan s'infiltra policies en assemblees de docents. I això és el que hauria de passar avui aquí. I això és el que el conjunt del país pensem que demani que passi avui i aquí. I això és el que qualsevol govern democràtic hauria de fer davant uns fets tan greus.

Malauradament, els hem escoltat. Sabem que difícilment això no passarà i ens preocupa enormement. Consellera, miri, nosaltres ens imaginem que aquestes mateixes infiltracions s'haguessin produït a Santa Coloma quan vostè era alcaldessa, mentre pares i mares i comunitat educativa i docent s'estaven organitzant, mentre estaven treballant per la immersió lingüística i en un govern de Convergència. Vostè em pot mirar als ulls i dir que la posició que està defensant avui, ara i aquí, és la que defensaria vostè en aquests fets si haguessin passat d'aquesta manera? Francament, sincerament, realment és així?

I anem a una qüestió de transparència. A nosaltres ens ha sabut molt greu que en vint-i-dos minuts s'hagin ventilat les explicacions. Em sembla que això no és un exercici de transparència. I, per tant, pensem que s'han de posar damunt la taula una sèrie de qüestions que han obviat. Primera, vostès parlen d'inèrcies procedimentals: «De sempre s'ha fet així.» De fet, avui sentíem una portaveu del Sindicat Autònom de Policia als Mossos d'Esquadra que deia que és un fet habitual que els agents d'informació assisteixin a llocs per determinar si hi ha alguna situació concreta. Nosaltres volem saber a quantes assemblees o reunions de docents han enviat agents dels Mossos d'Esquadra. Nosaltres volem saber quants agents d'informació han enviat els darrers anys en assemblees per l'habitatge, en reunions de docents, en mobilitzacions sindicals, en diferents actes, en diferents reunions polítiques. Perquè, casualment, segurament, quan analitzen la conflictivitat social i sindical, només analitzen una conflictivitat social i sindical.

També volem saber a quantes reunions de la patronal han infiltrat agents dels Mossos d'Esquadra i a quantes de Foment del Treball, i si han infiltrat agents de Glovo per les vulneracions de drets constants que estan fent amb els seus treballadors i la conflictivitat que això genera. Perquè el que sospitem és que només infiltren agents policials en determinades organitzacions i col·lectius.

De fet, volem saber si aquesta és una pràctica constant del departament, si en tenia coneixement el director i l'aprovava fins que els han enganxat, si en tenia coneixement vostè i l'aprovava fins que l'han enganxat. Volem saber quina informació extreien i com l'extreien, quins informes se'n feien, què es posava als informes: hi apareixien noms?, hi apareixien ideologies?, hi apareixien convocants? Perquè aquí són incomptables, els drets que s'han vulnerat.

Volem saber també si, ara que diuen que s'ha de modelar aquest tipus d'operatius, el que estan pensant és en substituir infiltracions per micròfons, infiltracions per punxar telèfons mòbils o infiltracions per buscar la manera de poder obtenir aquesta informació d'una altra forma, perquè ens sembla absolutament greu.

Nosaltres ja els hem fet diverses sol·licituds d'informació sobre els operatius, sobre totes aquestes informacions que pensem que han de posar damunt la taula i que han de ser transparents. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* I acabo, president.

Ens sembla que es tracta d'un atac sense precedents als drets més bàsics. Ens sembla que es tracta de tornar a integrar pràctiques pròpies del franquisme a la policia catalana. I per això, consellera Parlon, cessi fulminantment el director Trapero, assumeixi les responsabilitats i, tot seguit, dimiteixi. I, sobretot, treguin les mans del senyor Josep Lluís Trapero, treguin les mans de la Comissaria d'Informació i treguin les mans dels Mossos d'Esquadra de les nostres escoles. Ja n'hi ha prou!

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular. Té la paraula el seu diputat, el senyor Alberto Villagrasa. Endavant, diputat.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, presidente. Señora *consellera*, director general... Primero, poner en valor el trabajo y la profesionalidad de los Mossos d'Esquadra, que no puede quedar en entredicho, y menos por la intervención que acaban de hacer. Y también poner en valor el gran trabajo que hace el sector educativo cada día con nuestros hijos en Cataluña. Porque no se trata de si estamos con los Mossos o con el sector educativo. A los dos los necesitamos y ejercen una función indispensable.

Yo creo que a ustedes les falta decir la verdad. Digan la verdad y se les entenderá mucho mejor. El derecho de manifestación y de reunión es un derecho fundamental, evidentemente. Es un derecho fundamental y que en Barcelona se ha podido desarrollar de forma pacífica. Y yo, en ese sentido, a los organizadores les felicito. Pero ¿por qué necesitan información? Porque hubo manifestaciones anteriores que no fueron comunicadas. Y ustedes iban a ciegas –ustedes iban a ciegas. Y ese derecho fundamental también tiene límites, que es el derecho a no hacer huelga, mi libertad a no hacer huelga.

Y otro derecho, que es el no entorpecer infraestructuras básicas y entorpecer la libertad de las personas. Porque, además, igual que en Barcelona discurrió de forma pacífica, sí que es verdad que se cortó la C-32 en Mataró en sentido Barcelona, la AP-7 en dirección Montornés, la AP-7 en Cerdanyola en los dos sentidos, la A-2 de Manresa hasta Barcelona y la C-17 a la altura de Vic, incluso creando pequeñas barricadas. Y esto –esto–, entorpecer una infraestructura básica y esencial, no es una infracción administrativa, es un delito, está en el Código penal.

Y a ustedes les faltaba información, y las unidades de información están para obtener información. Y han venido aquí como corderos al matadero. No han sabido defender el trabajo de los Mossos d'Esquadra. Y, si dicen la verdad, se les entenderá mucho mejor. Les faltaba información porque las otras manifestaciones no fueron comunicadas e iban a ciegas. Como les faltó decir la verdad en el operativo de los Mossos d'Esquadra en los institutos, operativos que se hacen en otras comunidades autónomas, en otras ciudades, que están encantadas de la vida y que incluso la extrema izquierda valora positivamente en esas ciudades y en esas comunidades.

Pero digan la verdad. ¿Por qué se instauraron o se aplicaron esos operativos en los colegios? Porque saben que en la puerta de algunos de estos colegios venían

bandas juveniles a pegar a los estudiantes. Digan la verdad y se les entenderá. No hay Mossos d'Esquadra entrando en ningún colegio. Ninguno. Digan la verdad y se les entenderá mucho mejor. No pasa nada. ¿O es que la extrema izquierda quiere que vayan bandas juveniles a la puerta de los colegios a maltratar y a pegar a estudiantes? Pero, como no dicen la verdad y no informan, hoy pasa lo que pasa – hoy pasa lo que pasa.

Usted ha venido y ha dicho que pedía disculpas. Mire, a quienes tienen que pedir disculpas ustedes son a las dos agentes expuestas. El operativo ha sido torpe – torpe–, muy torpe. ¿Cómo pueden coger dos agentes de policía que han estado vestidas de uniforme en las manifestaciones, que las ha visto todo el sector educativo y enviarlas de paisano a una reunión a hacer labores de información? Han sido muy torpes. Yo les pido que también tengan la dignidad de dirigirse a esas dos *mossos d'esquadra* y pedirles disculpas porque las han expuesto. Es muy torpe, el operativo. Mucho –mucho.

Las unidades de información están para coger información. No es lo mismo un agente encubierto que las unidades de información. Y las unidades de información..., hay que confiar en la policía, en que coge la información para elaborar un informe de riesgos y analizar los riesgos que se pueden dar. No podemos estar diciendo: «Bueno, y esa información si luego se utiliza...» Es que hay que confiar en la policía. Es una cuestión de fe y es una cuestión de confianza. Yo confío en la policía. Yo entiendo que haya partidos que no confían, porque están todo el día insultándolos, maltratándolos en redes. Bueno, es su opción. Yo confío en la policía. Y los unidades de información están para obtener información.

Yo creo que al final... Sí que les pido, a partir de ahora, más información, transparencia. Hoy les ha faltado claridad, igual que les faltó con el operativo de los colegios. Si hubiesen dicho por qué se instauraba –por qué, y el porqué real es el que yo les he explicado a ustedes–, seguramente, muchos padres y la comunidad educativa lo hubiesen entendido mucho mejor, y no una filtración que no se sabe de dónde venía, una filtración mal hecha, mal explicada y que ni siquiera ustedes supieron rebatir ese relato. No lo supieron repetir.

Y ahora ¿por qué necesitaban unidades de información? Porque en las otras manifestaciones ustedes fueron a ciegas y porque se ha dado..., igual que en Barcelona –repito– se efectúa de forma pacífica, se han bloqueado infraestructuras esenciales donde las personas que quieren ir a trabajar libremente no han podido ir a trabajar. No han podido ir a trabajar en Vic, en Montornès, en Cerdanyola, en Mataró, en Manresa.

Y yo entiendo las reivindicaciones del sector educativo perfectamente, pero no puede ser que se dediquen también a bloquear la economía o el trabajo de un autónomo que a final de mes tendrá que pagar sus impuestos. No, así no.

Voy finalizando, señora *consellera*. Yo le pido que haga de *consellera* –yo le pido que haga de *consellera*. El director general, que haga de director general, y que usted mande y que haga de *consellera*. Nosotros no vamos a pedir ninguna dimisión por responsabilidad. Aquí tiene a sus socios de gobierno, donde todos piden su cabeza. Malos socios lleva, malos acompañantes. Porque, además, la seguridad requiere de prudencia, de responsabilidad. Y eso también exige que cuando hay que tomar decisiones se explique por qué se toman. No le voy a pedir que me explique en cuántas manifestaciones se ha infiltrado la policía. Es normal que se infiltre para coger información en una manifestación. Es normal. Pero usted haga de *consellera*. Se lo pido por favor.

Gracias.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX. Té la paraula el seu diputat, el senyor Sergio Macián. Endavant, diputat.

Sergio Macián de Greef

Muchas gracias, señora Parlón, señor Trapero. En fin, yo lo primero que quiero decir aquí es que se convocan comparecencias urgentes, comparecencias exprés, ¿verdad?, para unas cosas, mientras que se bloquean para otras de las que no les interesa hablar, lo cual dice mucho, por cierto, de las prioridades de los grupos que han pedido esta comparecencia.

En los últimos días Cataluña se asemeja más a Maputo, a Juárez, a Ciudad Juárez, a Jalisco, en términos de inseguridad que a cualquier ciudad europea. Un magrebí degüella a una mujer en plena calle en Esplugas. Dos jóvenes atacan y violan a una mujer en los lavabos de la Feria de Abril de Barcelona. Un magrebí agrede y viola a una mujer en plena calle en Lérida. Apuñalamientos en el barrio de la Torrassa, en el Raval, en Roquetes, en la Feria de Abril de Tarragona, en la parte baja de Tarragona o a un vigilante de seguridad en el Puerto Olímpico. Tiroteo entre bandas latinas en Hospitalet de Llobregat. Tiroteo entre clanes montenegrinos en Lloret de Mar. Atraco a punta de pistola a una joyería en Terrassa por parte de un cubano. Atraco a mano armada de una tienda de Apple en Mataró. Y podríamos seguir infinitamente. Estos son solo algunos de los casos que hemos conocido y que demuestran esa gigantesca escalada de inseguridad y criminalidad que padecemos en Cataluña.

Y lo grave es que para la mayoría de los partidos que han pedido estas comparecencias, que se llenan la boca de hablar de derechos fundamentales..., hombre, el derecho fundamental a la vida, el derecho fundamental a la libertad sexual y a la indemnidad de muchas mujeres en Cataluña, el derecho a la integridad física, ¿verdad?, les importan bien poco –bien poco.

Y en esta situación insoportable, hombre, nos parece que también merecían, todas estas circunstancias, una comparecencia especial por vía exprés de la cúpula del Departament de Interior i del Cuerpo de Mossos d'Esquadra. De hecho, todos los grupos, salvo el PP, se han negado a realizar un debate monográfico sobre inseguridad en Cataluña que hemos solicitado nosotros y hemos registrado en este Parlament. En fin, sus prioridades están claras, y desde luego la seguridad no es una de ellas.

Vamos el tema de esta comisión. Junts y Esquerra, junto a la CUP y los Comunes, se llevan ahora las manos a la cabeza por el caso de dos *mossos* identificadas en una asamblea de docentes, y piden la comparecencia urgentísima de la consellera y del director general de la Policía. Callan ante la inseguridad, pero se revuelven ahora que pueden sacar rédito político. Pero, claro, resulta que esto ha pasado porque la Comisaría de Información tiene atribuidas una serie de competencias de

recogida y tratamiento de información en casos como este, por cierto, en virtud de un decreto que aprobó un gobierno de Artur Mas en 2011 y que ratificó otro de Esquerra Republicana en el año 2023. Tanto el Decreto 415 del 2011 como el Decreto 57/23, de reestructuración de la Dirección General de Policía, atribuyen a los agentes de información la recogida y tratamiento

fitxer 7

de datos operativos vinculados a la conflictividad laboral y social para realizar valoraciones de amenazas y de riesgos. Es decir, que fue Junts quien aprobó un decreto que permite lo que ha pasado y Esquerra no lo cambió, pudiendo haberlo hecho. Son ustedes, desde luego, un dechado de hipocresía y Esquerra, y Esquerra, para más inri, la semana que viene pactaran los presupuestos con el PSC, en fin, como si aquí no hubiera pasado absolutamente nada.

Y a ustedes que tanto les importa esto y desgarrarse ahora les vestiduras, yo tengo que decir otra cosa. Mire, cuando eran otros los que sufría en esas operaciones ilegales –esta vez sí que eran ilegales– a ustedes eso no les importaba nada. Recordaran que el Departament d'Interior del Gobierno de Puigdemont encargó el seguimiento de políticos, periodistas, empresarios y abogados contrarios al separatismo en los meses previos al golpe de Estado del 17. De hecho, la Policía Nacional interceptó documentación sobre estas personas requisada a los Mossos cuando iba a ser destruida, trasladada a una incineradora de Sant Adrià del Besòs, y en este caso, ustedes no solo no se quejaron, sino que instrumentalizaron a los Mossos sin remilgos.

En el caso que nos ocupa, en VOX pensamos que es muy delicado poner agentes de incógnito en una asamblea de docentes en huelga, muy delicado. No tenemos toda la información que quizás sí tienen ustedes, pero no nos huele bien, porque no estamos hablando de infiltrar agentes en grupos que preparan acciones de tipo violento o subversivo, como podrían ser CDRs, la PAHC o manifestaciones propalestina; estamos hablando de una asamblea de trabajadores, y cuando la vigilancia preventiva se centra en espacios políticos, en espacios sindicales, en espacios sociales, la línea entre seguridad y control ideológico se vuelve

especialmente frágil, y hay que ser muy pulcro para hacer que las actuaciones sean proporcionales y sean necesarias. Nosotros lo que tenemos claro es que si se hace una operación de este tipo, cuando está justificada lo que hay que hacer es hacerla bien, y no hacer esta chapuza que han hecho exponiendo a dos agentes sin preparar su coartada y comprometiendo su operatividad a futuro, porque actuaciones así mal ejecutadas desde luego lo que provocan es el descrédito del cuerpo de Mossos d'Esquadra y ponen en grave riesgo la seguridad de las agentes. Porque es muy preocupante y muy grave que se haya filtrado la imagen de las dos agentes y que esa imagen haya sido compartida entre cientos de personas, algunas de ellas probablemente no bien intencionadas.

Nosotros, desde aquí, lo que le exigimos a Parlon es que adopte medidas concretas de protección para estas dos agentes, porque no es la primera vez que Departamento deja tirados a los agentes de Mossos d'Esquadra. Los dejaron tirados a los agentes que mataron, ¿verdad?, a los terroristas del 17 de agosto, tuvieron que demandar al Departament d'Interior, y recientemente tampoco han hecho nada por más de quinientos agentes afectados por el hackeo de un buzón policial corporativo del cuerpo Policial de Mossos d'Esquadra y se han difundido por diversos canales públicos; hablamos de hechos de febrero de 2024.

Sobre la gestión de esta crisis por parte de la señora Parlon y del señor Trapero. Hombre, han estado veinticuatro horas sin decir absolutamente nada, siempre hacen igual. En el asesinato de Esplugas lo mismo, han guardado un silencio injustificable en las primeras horas. En el tema de la asamblea de docentes, hombre, la consejera de Educación salió en una entrevista a Catalunya Ràdio, ¿verdad?, a decir que nadie le había informado de este despliegue de agentes y que, a fecha de hoy, todavía desconocía su objetivo. Hombre, esto da cuenta de una descoordinación en su Gobierno que, sinceramente, produce estupor.

Esto no va bien, señora Parlon, no va bien, señor Trapero. Falta de transparencia en su gestión, hay tardanza en reaccionar y en dar explicaciones, hay mentiras y medias verdades en comparecencias oficiales, hay manipulación de datos y estadísticas policiales para tratar de avalar el discurso ideológico del PSC y su gestión interna del cuerpo de Mossos d'Esquadra está dejando muchísimo que

desear. Están promoviendo la división entre los sindicatos de agentes de Mossos d'Esquadra, han reorganizado los mandos policiales del cuerpo en base a unidades políticas y personales. Ocultan responsabilidades y malas decisiones, y ustedes, Gobierno socialista, también han vuelto a instrumentalizar a los Mossos d'Esquadra con este episodio. La utilización política y partidista del cuerpo de Mossos d'Esquadra, en fin, es constante por parte de todos ustedes, de Junts, d'Esquerra del PSC... Lo vimos con los separatistas en la Generalitat espionando a personalidades no separatistas, lo vimos cuando se forzó al cuerpo de Mossos d'Esquadra a un choque con la legalidad vigente –esto le sonara a usted, señor Trapero– que habían jurado defender, lo vimos con la fuga de Puigdemont el día de la investidura del señor Illa, y por desgracia lo hemos hablado también con un Gobierno socialista.

Y ya está bien. Ya está bien de politizar el cuerpo y de arrastrar su imagen delante de todos los ciudadanos. Es un ataque grave a la confianza de los ciudadanos en el cuerpo de Mossos d'Esquadra. Dejen en paz a los agentes, déjenles trabajar y cumplir con su deber, que no es el de estar al servicio del capricho partidista del Govern, sino al servicio de los catalanes. El descrédito al que han sometido todos ustedes al cuerpo de Mossos d'Esquadra costará mucho tiempo revertirlo. A ustedes les da igual porque posiblemente dentro unos meses, o quizás unos años, ya no ocupen su puesto, pero los agentes de Mossos d'Esquadra, cuando ustedes no estén, tendrán que seguir trabajando en las calles, soportando faltas de respeto y delitos contra la autoridad por culpa de dirigentes políticos que juegan con el cuerpo para sus caprichos ideológicos o partidistas.

Como les dije en su comparecencia anterior ante esta comisión, la gestión de su departamento está siendo un fracaso. Es un fracaso en términos de seguridad, es un fracaso en términos de gobernanza del cuerpo de Mossos d'Esquadra, porque han vuelto otra vez a instrumentalizarlos con fines partidistas. Terminó con lo que decía al principio de una intervención: queremos a los Mossos en los barrios, como la Torrassa, para evitar tiroteos, para evitar peleas entre bandas, que son constantes, y desde luego no los queremos en las asambleas de profesores.

Muchísimas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari Mixt, d'Aliança Catalana, però no hi ha cap representant. Passaríem al torn del Grup Parlamentari del PSC - Units per Avançar. Té la paraula el senyor Christian Soriano. Endavant, diputat.

Christian Soriano García

Gràcies, president. Consellera, director general, el primer que m'agradaria fer des del Grup Parlamentari Socialistes en aquest sentit, i crec que sí que és important reservar i dir en una sessió com la d'avui, és que fets que van ocórrer i que van saltar a finals de la setmana passada tenen avui ja compliment de la seva compareixença per part de la consellera i del Director general a mitjans de la setmana, després d'ahir. No ha passat ni una setmana de la situació que ens porta a una compareixença com avui i crec que és important que tant la consellera com el director general hagin vingut al Parlament de Catalunya, a la seu de la sobirania, es poder explicar què és el que va passar amb aquesta rapidesa.

El segon dels punts que sí que vull posar sobre la taula, perquè crec que és important, és fer una miqueta del context general que teníem, i aquí sí que vull anomenar el que comentava anteriorment el company i diputat Rius, del grup de Junts, que deia que hi havia hagut, segurament per part del Govern del PSC, alguns errors en la proposta del PSC sobre la taula en la matèria de la negociació amb els diferents sindicats escolars, i tot i que aquesta no és una matèria que s'hagi de dirimir en una comissió com la d'Interior, a mi sí que em venia al cap un tuit que he vist avui d'una de les dirigents de la CUP, que deia textualment que «els docents gestionen les complexitats del 2026 amb recursos del 2009». I és cert, i estic a favor d'aquesta difusió, però són els mateixos recursos des del 2009 que no es van incrementar el 2010, ni el 2011, ni el 2012, ni el 2013, ni el 2014, ni el 2015, ni el 2016, ni el 2017, ni el 2018, ni el 2019, ni el 2020, ni el 2020, ni el 2021, ni el 2022, és a dir, tretze anys sense cap proposta. I ara, per fi tenim una proposta sobre la taula que podem discutir si és molt o poc, si la seqüència és la positiva o no, però el que estem parlant és sobre una proposta que s'ha posat sobre la taula tretze anys després.

Seguint una miqueta en el context general, li agraeixo al senyor Pellicer, al diputat de la CUP, la preocupació pel meu grup parlamentari i per mi mateix, però quan

vostè es preguntava què farà avui el PSC, el primer que farem és escoltar, més que res per intentar que no es donin situacions com la que li ha passat a vostè, que solen passar quan es ve amb el discurs preparat de casa i no s'escolta el que la compareixent ha vingut avui a dir. Ell constatava en la seva intervenció que la consellera Parlon ha vingut aquí a defensar l'actuació; cito textualment algunes de les frases que ha dit la senyora Parlon: «Fet desafortunat, acció operativa mal plantejada, error operatiu, riscos innecessaris, execució amb recorregut de millora». Jo crec que això no vol dir defensar l'actuació, sinó que vol dir reconèixer i visibilitzar quina és aquesta situació que no ens agrada i quins són els mitjans i les eines que podem posar perquè no es tornin a repetir.

I aquí sí que vull deixar el missatge del grup parlamentari socialista, que va en la línia del que ha dit la consellera, molt clara, i és que no ens agrada el que ha passat, però davant d'aquesta situació i davant d'aquesta materialització de dir que no ens agrada el que ha passat tenim dues opcions: quedar-nos en la queixa i la crítica permanent o posar a disposició del departament i del Govern tots els recursos i mitjans necessaris per buscar solucions i aquesta situació no es vulgui o no es pugui tornar a donar. Perquè precisament el que ha passat no pot servir per tornar a posar el cos d'agents de Mossos d'Esquadra al focus mediàtic després d'anys de patir aquest focus mediàtic en les darreres dècades, i tampoc pot servir per reduir o qüestionar la confiança del país en el cos de Mossos d'Esquadra. Perquè al final el cos d'agents dels Mossos d'Esquadra constitueixen avui no només la policia de Catalunya, sinó també la policia democràtica del país. I aquest fet, i aquesta característica democràtica, és la que fa que les seves decisions siguin avaluable perquè estem parlant –o almenys així ho aconseguim des del Partit dels Socialistes– que la seguretat avui és una política pública més, i això fa que aquesta avaluació no sigui només objecte de la conselleria d'Interior, sinó també de la Comissió d'Interior d'aquest Parlament, que és qui té la competència legislativa i des d'on hem de marcar, per nosaltres i pels diferents grups parlamentaris, quin és el model policial que volem per al país. I el model policial del Partit dels Socialistes per a aquest país, per a Catalunya és molt clar: confiança en el cos d'agents de Mossos d'Esquadra, reforç de la mediació i la prevenció, i recursos per reduir la criminalitat i garantir la convivència als nostres carrers i barris.

Perquè és precisament també aquest caràcter democràtic del cos d'agents de Mossos d'Esquadra, el que fa que els diferents grups parlamentaris assenyalin l'error, des de la Conselleria d'Interior es reconegui i entre tots puguem cercar quines són les situacions que volem per trobar una solució i que aquest fet que ve d'inèrcies passades, no es torni a repetir, sempre respectant i garantint la reputació i la confiança cap al cos d'agents de Mossos d'Esquadra. Perquè aquí sí que vull fer una observació molt important, i és que crec que si ens recreem en l'error, com alguns grups parlamentaris avui pretenen fer aquí i porten fent aquests dies sense posar sobre la taula situacions que ho puguin solucionar o que ho puguin esmenar, podem pensar que hi ha alguns partits que no volen solucionar aquesta situació, sinó que volen aprofitar-la per seguir alimentant la confrontació política o fins i tot per seguir alimentant confrontació entre diferents servidors públics, que, al nostre parer, seria un fet d'una gran irresponsabilitat política.

El senyor Pellicer també deia que el PSC no es pot permetre un xoc amb els Mossos d'Esquadra. Òbviament, no és que no és que no ens el podem permetre, és que no el volem, perquè el cos d'agents de Mossos d'Esquadra avui estem parlant de servidors públics que es deixen l'ànima dia a dia per garantir la convivència als nostres barris i per garantir la seguretat dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya. I jo crec que la pregunta no ha de ser per què el PSC evita el xoc amb el cos d'agents de Mossos d'Esquadra, sinó per què la CUP el busca de manera permanent.

A nosaltres, els socialistes, ens trobaran sempre, que és reconèixer que aquesta situació no ens agrada, ho torno a repetir, aquesta situació no ens agrada, però no ens quedarem només en la crítica, sinó que anirem més enllà, també en la recerca de mitjans i recursos necessaris perquè aquest fet no es torni a repetir i per veure exactament què és el que ha passat, tal com manifestava la consellera Parlon en la seva intervenció. Perquè per molt que vostès ho intentin vendre, i ho han fet de manera contínua en les seves compareixences i en les seves intervencions d'avui, no hi ha hagut ingerència política, no hi ha hagut decisió política, i ara el que toca fer és una valoració política, i la valoració i el posicionament polític que el Partit dels Socialistes fem és que aquesta situació no ens agrada i que recolzem les explicacions i també les resolucions que la consellera i el director general avui ens

han portat aquí. Assumir l'error i treballar en la solució, aquest ha de ser el fil que ens motivi a partir d'ara amb una situació com l'actual.

Ara bé, també és important dir en aquest sentit, que no es pot confondre l'error en una decisió operativa amb la mala fe per part de cap agent, crec que aquesta també és un posicionament que tots els grups parlamentaris, especialment els que hem tingut responsabilitats de Govern, hem de responsabilitzar i hem de compartir.

Així doncs, la posició del Partit dels Socialistes queda molt clara: no ens agrada el que ha passat, recolzem la decisió de la Conselleria i del Director general de revisar aquesta situació i volem que aquest error esdevingui i pugui ser una oportunitat per evitar situacions del futur, no una eina de confrontació política i no una excusa per seguir atacant per part d'alguns grups polítics el prestigi de servidors públics que integren el cos d'agents de Mossos d'Esquadra.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara, a petició del director, fem cinc minuts de recés i tornem a continuar la comissió. Endavant.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 8

El president

Reprenem la compareixença amb el torn altre cop de la consellera i del director, per un temps aproximat d'uns trenta minuts, per poder donar resposta a les diferents intervencions dels diferents grups parlamentaris. Endavant, consellera.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Molt bé, moltes gràcies, president! Intentaré respondre aquelles qüestions que no són valoracions genèriques o reflexions que s'han fet en relació amb altres qüestions que no són pròpiament l'objecte de la compareixença i intentaré, doncs, reafirmar algunes de les coses que he dit que potser no han quedat prou clares.

Jo em vaig assabentar de que presumptament hi havia dues agents del cos de Mossos d'Esquadra en una assemblea de mestres en el dinar de les Esquadres de Terres de l'Ebre. Em vaig assabentar per una notícia i això és així. És així. Em vaig assabentar per una notícia i ho vaig comentar amb el comissari Boneta, que el tenia al costat. Vaig dir: «Ostres!» És clar, no podem respondre de manera immediata, perquè, primer de tot, hem de saber realment això, si és veritat o no és veritat, qui està al darrere d'aquesta decisió operativa i, per això, diem que és una decisió operativa perquè no és una decisió política. No és una decisió de la consellera. I, per tant, el primer que hem de fer és recompondre l'escenari en el qual això s'ha donat, que és el que jo vaig fer. No és un silenci, no és un silenci.

Algú ha interpretat el comunicat del director general de la Policia, que es va publicar a Mossos explicant les funcions de la Comissaria General d'Informació com si estiguéssim..., com si s'estigués avalant automàticament aquest fet en concret. I el que vam dir és: La Comissaria General d'Informació fa aquesta feina. Aquesta feina s'empara en una norma que està vigent, que ara reformarem, ja ho he dit. I també el que vam dir és que donaríem explicacions en seu parlamentària, que és el que hem fet un cop teníem l'escenari construït. I vostès, igual això els sembla que no és veritat, perquè pressuposen que la consellera d'Interior no té altra cosa millor a fer que espiar mestres. No és la meva funció ni la meva finalitat. I aquells que coneixen la meva trajectòria política saben que jo no envio ningú a espiar assemblees. Punt número u, però tampoc ho fa ni el director general de la policia ni el comissari en cap.

És una decisió operativa. És una decisió operativa, molt mal plantejada. No està feta probablement amb mala fe, però també ja s'ha dit i també, ja ho hem dit: Hem generat dubtes sobre la feina de la Comissaria General d'Informació i hem sobreexposat a dues agents. I, per tant, per això s'obre la IR. No és una informació reservada per només quedar-nos nosaltres la informació, sinó que és l'instrument que té el cos de Mossos d'Esquadra per veure què ha passat i com s'ha valorat aquí els riscos en relació amb una intervenció que no està prou justificada i que, per tant, està mal plantejada.

Per tant, torno a insistir, no és una decisió política, o sigui, el Govern de la Generalitat, ni el Salvador Illa, ni la consellera Parlón, ni el director de la policia, que té una funció de direcció política en el cos, compartim aquesta operativa. No la compartim i no la compartim no perquè pensem que està feta de mala fe, sinó perquè considerem que no ha estat adequada, que hi ha hagut un error, un error greu.

I en el marc d'aquest error, hem vingut aquí a dir: La Comissaria General d'Informació ha de continuar fent la seva feina? Òbviament que sí. Ha estat encertada aquesta pràctica? No. Hem d'introduir mecanismes en la norma del decret d'estructura perquè això quedi clar que no s'ha de fer d'aquesta manera? Sí, és el que farem, és el que farem. Que la Comissaria General d'Informació garanteix, en primera instància, i per això és tan important la col·laboració amb els moviments socials, associatius i sindicals, també la seguretat en el desplegament de les manifestacions, també. També, i per això ens sap tan greu que hagi succeït això i que això pugui posar en qüestió de dubte la bona feina que fa el cos de Mossos d'Esquadra des de l'àmbit de la mediació i la bona feina que fa la Comissaria General d'Informació, identificant riscos també per a aquells que es manifesten exercint els seus drets constitucionals, com també s'ha dit aquí.

Per tant, vull que entenguin que és un error i si no ho volen entendre, perquè estan en el seu legítim dret a entendre que la consellera ho sabia, que la consellera ho ha orquestrat i que el director també, doncs, és el seu dret. Però jo haig de dir la veritat aquí, en seu parlamentària, que és el que he fet.

Dit això, també s'ha dit, i crec que aquí s'ha fet una associació si m'ho permet, si m'ho permet, senyor Rius, errònia. No crec que malintencionada, però sí que em veig amb l'obligació d'aclarir-la. Vostè ha dit: «Primer, greu error que han comès, pactar amb els sindicats minoritaris». Aquesta no és una valoració que li toqui fer a la consellera d'Interior. Per tant, no hi entraré. Segon error: «Enviar Mossos a les escoles a espionar els mestres». I aquesta associació vostè no l'ha fet amb relació a l'incident que s'ha produït per una mala maniobra, per una mala maniobra operativa. L'ha fet amb relació al programa de convivència de poder col·laborar. Això ho trobo pervers. I li diré per què.

Com bé sap –i si no ho sap, li ho explico– aquest és un projecte que fa més d'un any que s'està treballant amb algunes direccions territorials i que s'està treballant amb una lògica no d'anar a vigilar els mestres. Quan vostè fa aquesta associació..., sí vostè ha dit: «Segon error, enviar Mossos a les escoles a espionar mestres». No amb relació a l'incident que ha succeït. Amb relació al projecte... Sí, jo m'ho he apuntat, m'he apuntat els tres grans errors. Després entraré en el tercer de la il·legalitat, però això està malament perquè vostè entra en una contradicció argumental. Hem de confiar en els mestres i hem de confiar en els Mossos. Per tant, no és adequada, no és adequada la maniobra operativa que s'ha fet. Enviar mossos a escoltar en una assemblea –ho he reconegut– no és una decisió meua, però he demanat disculpes i les he demanat de cor, no de manera impostada, però tampoc no és just dir que si els mestres formen part d'un programa amb un claustre que valora que

fitxer 9

poden col·laborar per detectar algunes qüestions. que pot aportar valor la visió policial. que això sigui anar a espionar els mestres. És injust. És injust, això és injust. I jo ho haig de dir. Els Mossos són actors comunitaris que garanteixen la seguretat i un dels objectius que nosaltres tenim, que tenim i que té el departament i que té la consellera quan fa de consellera, és deixar que els Mossos facin la seva feina i aprofitar el coneixement pluridisciplinari que tenen per millorar algunes qüestions que no són pròpiament delictives, però sí que tenen a veure amb conflictivitat social i poden aportar molt.

En relació amb l'error, a l'error operatiu, hi insisteixo, és un error operatiu. La consellera no ha donat cap ordre ni ha enviat cap mossos de paisà a escoltar cap assemblea. I ho reitero aquí, perquè ho puc dir amb transparència, perquè és la veritat. És un error operatiu que s'ha produït. Sí, gran. Sí, ho és. Sí, ho hem reconegut. I s'ha produït per inèrcies, malauradament per inèrcies. I aquestes inèrcies es trencaran. I es trencaran. I els garanteixo a tots vostès que són avui aquí. Es trencaran especialment per protegir el cos de Mossos d'Esquadra de debats que no es mereixen. De debats que no es mereixen. Els Mossos d'Esquadra no han d'estar en el centre de les disputes ni les baralles polítiques. I per això no ens podem

permetre errors d'aquestes característiques. I els garanteixo que, com a consellera d'Interior, ja he donat les instruccions adequades i el director ja ha donat les instruccions adequades perquè això no torni a passar.

Perquè les inèrcies del passat es paguen cares i a qui li toca assumir-les, les ha de revertir. I això és el que nosaltres farem. I aquest és el compromís que tenen per part d'aquesta consellera i del director general de la Policia, al qual jo li mantinc la confiança. I a hores d'ara, el president de la Generalitat manté la confiança en el director i la consellera. En el moment en què el president de la Generalitat no ens mantingui en la confiança, doncs jo no m'aferro a cap cadira, malgrat que això es digui habitualment de tots aquells que ens dediquem a la política. Hem vingut aquí a millorar les condicions laborals, de mitjans i de model policial també. Per reduir la delinqüència. Perquè, com deia el senyor Macián, els Mossos han ser a la Torrassa. És que ja hi són. Han de ser a la Mina. És que ja hi són, cada dia. Han de ser a Santa Coloma, han de ser a Vic, han de ser a Manlleu. És que ja hi són, és que ja ho fan. És que ja ho fan i ho han de fer amb més mitjans, perquè hem de doblegar la corba delictiva en el nostre país sense estigmatitzar ningú, perquè aquesta és la feina policial i li garanteixo que hi estem posant tots els mitjans a l'abast, i més que n'hi posarem, per poder-ho fer.

Però també hi ha una dimensió vinculada, crec que és molt important, a obtenir informació per garantir que els drets de protesta es puguin exercir sense risc, que no ens podem permetre que passin coses com les que han passat perquè fan saltar pels aires una confiança que ha d'existir entre aquells que organitzen mobilitzacions i els que vetllen perquè aquestes mobilitzacions es puguin donar en les condicions adequades. I adequades vol dir que s'han de respectar els drets dels manifestants, que s'ha d'evitar que algú que no entengui aquest dret s'enfronti als que s'estan manifestant o provoqui problemes de mobilitat greus en el marc d'aquests enfrontaments. I també s'ha de garantir i s'ha de pactar, i per això és molt important tota la funció de la mediació policial, que és el que reforçarem en el treball que farem per millorar tota la tasca en relació al dret de protesta i com aconseguim que a través de la mediació hi hagi coses que es puguin conèixer per evitar problemes majors que es poden donar en un enfrontament entre col·lectius que pensen diferent. I aquesta és una feina que ha de poder fer legítimament la policia. I per això em sap

tan greu que un incident d'aquestes característiques pugui posar en joc aquesta feina que és cabdal, perquè nosaltres respectem el dret de mobilització, el dret de protesta, el dret de vaga. Els respectem i el Cos de Mossos d'Esquadra ni està en contra dels mestres, ni té cap problema. Al contrari, que els mestres puguin tenir millors condicions laborals, salarials i que puguin treballar en millors condicions. I hem de fugir d'enfrontar col·lectius, perquè això és greu també.

I llavors nosaltres avui hem vingut aquí amb un exercici de responsabilitat i també de sinceritat. No coneixíem la presència de les dues mosses en aquesta assemblea. Si ho haguéssim sabut, si ho haguéssim sabut, hauríem dit que això no és correcte i que no s'ha de fer. Però no ho vam poder fer perquè no ho sabíem. I aquesta és una maniobra mal plantejada des de l'operativa. Tampoc ho hem de saber. Nosaltres no hem de saber el que fa la Comissaria General d'Informació, perquè no ho hem de saber. En moltes ocasions no ho hem de saber. Podem estar investigats alguns de nosaltres; no ho hem de saber. Però sí que hem de tenir mecanismes per controlar que sempre hi ha una supervisió en relació a pràctiques que entren en col·lisió amb altres drets. I això és el que farem i modificarem el decret d'estructura. El modificarem i deixarem ben definit que l'obtenció d'informació per minimitzar riscos en conflictes sociolaborals ha d'estar ajustada a una sèrie de paràmetres. En primera instància, per protegir els nostres agents que han de fer aquesta feina i no la poden fer malament perquè es crea un problema polític, i un problema polític de calat que no depèn que sigui una consellera d'Interior cessada o un director general cessat, sinó que depèn de la confiança que ha de tenir la ciutadania amb el cos de Mossos d'Esquadra. I em dol molt, perquè jo hi confio, en el cos de Mossos d'Esquadra, i els respecto. I moltes vegades, en alguns dels debats que tenim acalorats en sessió parlamentària, els dic a alguns grups que és important poder conèixer aquesta bona feina que es fa.

I transparència, tota, tota. Transparència, tota. Però també s'ha d'entendre que la tasca policial requereix de determinades reserves. Reserves que estan emparades en la llei. Però aquestes reserves no han d'entrar en contradicció amb la màxima transparència i, sobretot, el control en determinades decisions que poden generar, sense cap mena de mala intenció, perquè estic convençuda que no hi ha cap mala intenció darrere d'aquesta acció, controvèrsies, desconfiança i erosió, erosió del

paper dels Mossos d'Esquadra com a garants de la seguretat en el nostre país en un sentit ampli. També com a garants dels drets i llibertats fonamentals.

El director general de la Policia (Josep Lluís Trapero Álvarez)

Bona tarda. Com a continuació, faré alguns comentaris i respondré alguna de les preguntes, tot i que en la major part de casos no han estat preguntes, sinó reflexions i afirmacions, i bastantes d'elles sobre la meva persona. Però bé, intentarem tractar-les.

El senyor Rius –ho ha contestat la consellera–, a les afirmacions que enviava Mossos als centres educatius per garantir l'ordre. Ho ha vinculat amb el conflicte que hi ha d'Educació i després ha dit «espia mestres». Doncs bé, jo crec que això, amb més encert o menys, ho hem explicat i ho podem repetir tantes vegades com calgui, perquè és la veritat. Ho ha repetit la consellera. Nosaltres no vam enviar ningú. És una decisió operativa, potser desencertada, com hem reconegut, però d'aquí al concepte d'enviar a controlar, enviar, espia, doncs res més lluny del que el que ha passat. Ha dit afirmacions d'un cert... Jo penso que «brigada politico-social», no sé què té a veure això amb el que nosaltres hem exposat aquí o amb les raons que hem donat, que obeeixen... Ningú té la veritat absoluta, però ja li asseguro que s'apropen bastant a la realitat. En tot cas, ja li dic que cap desig de controlar ningú, ni els mestres ni cap treballador públic, ni cap persona.

Després ha fet una sèrie de reflexions sobre la il·legalitat de l'acció, que aquesta no la comparteixo. Una cosa és la manca d'oportunitat, el fet que no s'hauria d'haver donat, i una altra és que això sigui una il·legalitat. De fet, hi ha coses que no són il·legals i que podem no justificar o que podem considerar no encertades, com pot ser el cas, però no perquè les considerem il·legals. Però no perquè jo ho digui, no perquè jo ho digui, i no il·legal perquè vostè ho digui, que al final qui ha de parlar en termes de legalitat o il·legalitat és la justícia. I com hem dit, nosaltres, òbviament, com ha passat en altres casos, doncs ens sotmetrem a aquest criteri i tindrem l'oportunitat davant de les denúncies. I sobre això, perquè ha parlat que vulnerava el dret a la reunió pacífica i el dret a la intimitat i, en concret, d'això, del dret a la intimitat, aquí sí que tenim alguna pista d'alguna sentència o, si més no, algun auto judicial.

Però m'hi referiré després, perquè el senyor Macián ha exposat aquest tema i quan li doni resposta recuperaré això que ha comentat.

Vostè deia que no volien un país on la policia vigili els mestres, ni nosaltres tampoc, com a direcció del cos, és obvi. I ha preguntat que si consideràvem els mestres com potencials delinqüents, i la resposta és radicalment no, en cap cas. No tenim ni cap indici d'això, ni ho pensem, ni ningú del cos, ni la direcció, ni ningú. I crec que també ho hem deixat clar.

També ha personalitzat en el tema que vostè estava sotmès, o vigilat, o que va ser vigilat per defensar un projecte polític. I aquí em permetré també una llicència, que jo també personalitzi amb mi. Jo no només vigilat, jo vaig ser processat. Vaig ser processat precisament per alguna cosa que té a veure amb el que estem parlant, que és per defensar una policia democràtica que tolerés i que d'una manera activa defensés els drets de les persones, en un sentit ampli. I per això, només per això, vaig ser processat, a diferència de vostè, que diu que el van vigilar; en el meu cas, em van posar davant d'un tribunal. El concepte de policia que continuo mantenint a hores d'ara, exactament el mateix, en els mateixos termes.

Després, la senyora Cañigueral. Aquesta vegada ho he dit bé, oi? I perdó per les anteriors. Bé, ha començat, de fet, igual que diversos dels intervinents, personalitzant molt i demanant el meu cessament, cosa que es s'ha anat reproduint des de l'inici. No vaig tenir precisament una rebuda agradable, diguem-ho d'aquesta manera. Però ho assumeixo. Em toca assumir-ho. I mentre tingui –com ha dit la consellera– la seva confiança, aquí continuarem. I aquí sí que, com jo crec que ha passat altres vegades, o passa en aquest Parlament –perquè ho he viscut i crec que puc parlar en nom del col·lectiu al que pertanyia–, quan diem que les crítiques són a la direcció política i no al cos, i s'expressa aquest suport al cos. Però aquest suport al cos, quan contínuament portem aquí... Que no li trec importància a aquesta acció, a la seva rellevància, però també crec que hem de poder escoltar i hem de poder confiar un mínim també. És a dir, si hem dit que això no va ser una decisió política. Si va ser clarament, si ho dirà el propi cos, si se li pregunta. Ja no és que ho diguem la consellera d'Interior i el director de la Policia, és que és el que dirà, començant pel cap del cos, fins a les persones que van tenir a veure en el procés de decisió. Si no

vam intervenir i no vam saber, i és una decisió operativa, doncs una altra cosa és que a partir d'això, del coneixement del fet, no féssim res. Però aquí hem expressat en públic la intenció de rectificar algunes coses perquè no es torni a donar. Per tant, és clar, quan parlem de direcció política parlem de direcció política, de les accions que en aquest cas aquesta direcció política duem a terme, no de les accions operatives. Perquè avui, del que probablement segur que estem parlant és de la dimissió o del cessament meu i tal, però sobretot del que arriba a la ciutadania, que al final és què han fet els Mossos. Per tant, sí que els estem posant en el debat públic, des del meu humil punt de vista.

Ha barrejat el tema, penso, de l'assessoria jurídica, que pot ser objecte de debat tot el que es vulgui. I ha utilitzat el fet que juristes... No és l'objecte d'aquesta comissió. No se'ns havia citat per a això, però sí que ha dit com que juristes s'han mostrat en contra. Bé, juristes, sí, però el que és el gabinet jurídic ha estat implicat en aquest decret. Aquest decret s'ha fet d'acord amb les seves indicacions, que entenc jo que algun pes ha de tenir en això.

Sí que ha fet unes preguntes concretes, que era si vàrem provar a través de la gestió de mediació, els riscos que hi havia, qui va donar l'ordre i on posem els

fitxer 10

límits. També ha plantejat, o ens ha demanat assegurar que no es faria servir o que no s'hagués fet servir aquesta informació pel Govern amb relació al conflicte. Ja ho he dit, però l'hi torno a dir: no s'ha fet servir aquesta informació per a la gestió del conflicte, ni amb Educació ni amb algú altre. Però no aquesta vegada: ni aquesta ni les potencials vegades que es pugui obtenir informació en aquest sentit.

I sobre els riscos, la proporcionalitat, l'ordre no pertany ni al propi intendent cap de la Comissaria General d'Informació. Està en un àmbit operatiu, àmbit de sergents, de sotsinspectors. Està aquí, se situa exactament aquí.

Sobre la proporcionalitat ja ens hem manifestat, ja hem dit, des de la nostra perspectiva, que no. I no només des de la nostra perspectiva: des dels propis comandaments del cos, quan hem reflexionat sobre el tema; que no ho veiem, en el

tema, idoni i que no ho veiem, doncs, amb proporcionalitat, que no estava justificat. Dit això, tornaré a repetir, i les vegades que calgui, que allà no s'anava a veure l'exercici del dret sindical que es pogués plantejar, les accions, diguem-ne, que legítimament des de l'àmbit sindical es poguessin plantejar. No és l'objectiu d'aquest tipus, diguem-ne, d'acció policial, ni en aquest ni en alguns altres en els que s'hagi pogut fer al llarg de la nostra història.

Bé. El senyor Berrio ha parlat d'una deriva de la direcció i de la conselleria –deriva en negatiu– respecte al dret de la protesta. Bé, doncs ni cap deriva, perquè no n'hi ha, vull dir, és més, el Cos de Mossos, en l'àmbit doncs de la seva relació amb el dret a la protesta, que és precisament garantir el dret a la protesta, com la resta de drets de les persones, penso que situaria aquest canvi, doncs me n'aniria a principis del 2010, als primers anys del 2010, quan el cos aquí sí que fa un canvi, diguem-ne, bastant, que és el que s'ha mantingut, en el que són els aspectes de com s'ha de vetllar per l'exercici dels drets en general i, especialment, del dret a la protesta. I li diré una altra afirmació més: és que dubto que hi hagi una policia, almenys d'un entorn proper, i sense que això s'hagi d'entendre com una crítica a cap altre cos policial, més respectuosa amb l'exercici dels drets, per tenir una visió en aquest sentit, perquè té molt a veure amb lo que és la societat catalana. I, per tant, aquesta policia doncs treballa, diguem-ne, més enllà, com he dit abans, de legalitat, he parlat d'una certa legitimitat social, i, per tant, s'ha de semblar molt a la societat, o tot el que pugui, doncs a les sensibilitats de la societat en les quals està immersa, i això la condiciona. Per tant, nego de manera també radical que el que es pretengués en aquella acció, per errònia que fos, fos afectar el dret a la llibertat de reunió, perquè d'allà, diguem-ne –d'allà o de qualsevol altre escenari–, és a dir, no se surt per mirar de prohibir cap manifestació ni cap exercici, diguem-ne, d'aquest dret.

Pel que fa als comunicats, que també els ha esmentat –que vam sortir de seguida–, aquells comunicats del que parlaven era del que..., el que negàvem era la il·legalitat. No estàvem situats en el plànol que avui doncs també hi estem, sinó que parlàvem de que hi havia la cobertura legal de fer-ho. Que no vol dir, ho torno a dir, ni que fos idoni, que no ho vam dir en cap moment en els comunicats. I, bé, doncs aquesta pressa o aquest..., per treure aquell comunicat, jo també podria dir que hi van haver també pronunciaments de criminalitzar sense escoltar. I no m'estic referint

a vostè personalment, però vull dir que també hi va haver una certa pressa doncs per emetre judicis potser abans de tenir tota la informació.

Sobre el tema que..., ha parlat de la Lecrim, del tema de l'agent encobert, el tema de la infiltració. Jo, a la presentació que he fet en els minuts meus, parlava de que no estem en aquesta..., no és aquesta figura, però sí que he dit que crec que és un tema jurídic i que no és aquí, diguem-ne, on pertoca o a qui pertoca delimitar-ho, que cadascú tenim la nostra mirada respecte d'aquest tema, però que no estem parlant de la figura de l'agent encobert que surt a la llei d'enjudiciament criminal o del que alguna jurisprudència també ha parlat, i que està ara a les mans del Constitucional, respecte de l'agent infiltrat, d'acord? No estem en aquestes dues figures, tot i que el mot, el terme, «infiltrat», que s'utilitza doncs d'una manera comú, diguem-ne, pugui portar a confusió.

També ha esmentat el tema que ha sortit avui de la posició de la interlocutòria de l'audiència respecte de l'ús de l'esprai. Miri, a nosaltres no ens queda una altra cosa. I és que nosaltres, ho torno a dir, quan hi hagi un pronunciament judicial doncs l'admetrem, el respectarem, i a partir d'aquí formarà part doncs de la nostra manera de fer. Per tant, no tenim cap tipus de problema en aquest sentit. I el que penso doncs és que tothom, diguem-ne..., hauria de ser el que hem de fer, que quan hi ha un pronunciament judicial doncs senzillament ens hi ens adaptem a aquest.

Respecte del senyor Pellicer, clar, ha fet uns judicis molt durs respecte de la meua persona o de... No sé si em fa el dolent de tota la pel·lícula. Crec que no em coneix. I pels meus actes, que potser és lo que crec que tampoc em coneix. No em coneix gaire. I sí que hi ha una cosa que no l'hi puc admetre: és que a mi em titlli doncs com de persona –amb altres paraules que ha utilitzat bastant més greus– com de poques..., amb poca convicció democràtica, perquè això sí que no... Més aviat al contrari. Crec que tinc una mirada policial bastant avançada, que l'he tingut sempre, que no ha canviat en aquest sentit des dels primers anys meus com a comandament i que en cap cas ha canviat. No sé si ha estat vostè o el senyor Berrio; algú ha fet referència a quan era comissari en cap, o al 2013 o al 2017, s'ha fet alguna referència a això. No és que jo no hagi canviat.

Li vaig dir l'altra vegada, a l'anterior compareixença, li vaig reconèixer que el seu partit havia contribuït en aquella època, els anys 15, 16, 17, a fer avançar la policia en algunes qüestions de les que estem parlant, de l'exercici dels drets. I aquí qui ha canviat no soc jo; qui ha canviat és qui representa el seu partit. I hi havia una altra persona, que les coses eren un punt més fàcils. O un altre equip –diguem-ho d'aquesta manera. El canvi és vostè. I crec que és vostè en el sentit de la seva concepció del que ha de ser la policia (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), que potser, al final, sí que no ha d'haver-hi policia, i aquesta un estat democràtic no se la pot permetre.

Respecte del senyor Villagrasa, del Partit Popular, bé, no ha fet preguntes, diguem-ne, ha fet crítiques sobre el tema de la transparència, el tema de més informació. Jo crec que podem millorar en aquest sentit, i l'hi reconec obertament. Crec que hem de tenir doncs..., o que treballarem per a això i per fer arribar doncs informació respecte dels fets que succeeixen, de tal manera que la ciutadania es pugui fer també una composició de part nostra i de les raons que hi ha darrere de les actuacions.

I també crec que feia una crítica a que actuàvem en clau de partit. Sí, jo m'he anotat..., però, si no, em disculpo, eh? M'he anotat... Jo crec que lo que ens mou... –parlo com a director; crec que puc parlar en nom també de la consellera i, òbviament, del cos–, pel que treballem és per a la societat, per a tota la societat. I això penso que està bastant integrat per part de tothom.

I em queda el representant de VOX, el senyor Macián. I he dit que recuperaria un tema, senyor Rius, abans, perquè el senyor Macián ha tret una actuació, que és la de la incineradora. I aquí se'ns acusava de que, per ordres polítiques, s'havien fet una sèrie de seguiments, de vigilàncies i tot plegat. La connexió d'això és que aquí el que es deia és que havíem afectat el dret a la intimitat de les persones, d'acord? I hi ha unes interlocutòries judicials, diguem-ne, que són molt interessants de cara al futur, a la discussió jurídica que haguem de tenir. Però el senyor Macián ha dit una cosa que no és certa, que és que ha dit que van ser actuacions il·legals, i la justícia va dir que eren –sí, sí, senyor Macián– actuacions legals. Les va justificar i en cap cas va determinar que hi hagués cap tipus d'actuació il·legal.

Al representant del Grup Socialista agrair-li doncs el suport al cos, a la Direcció General de la Policia, i, per tant, doncs aquest recolzament.

I moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara seria el torn dels diferents grups parlamentaris per un temps aproximat d'uns tres minuts en el mateix ordre d'intervenció que hem fet la primera de les intervencions. Per tant, tindria la paraula el Grup Parlamentari de Junts, el senyor Josep Rius. Endavant, diputat.

Josep Rius i Alcaraz

Gràcies, president. Miraré de ser telegràfic i ràpid. Avui han vingut aquí i han dit que això havia sigut un error i han demanat disculpes, i està bé. És diferent del que va passar al principi. Hi ha hagut una rectificació. Al principi, si més no pel que va transcendir als mitjans de comunicació, hi va haver un tancament de files, i avui, en canvi, doncs han demanat disculpes i han admès que era un error.

Jo en discrepo: es tracta d'una decisió operativa, i ho han dit i ho han repetit. Però és que aquest és el..., això és un error polític. Perquè entendre que infiltrar policies a les escoles o en assemblees pot ser una decisió purament policial o operativa... Compte! Compte! Si tot el que es fa al departament és una decisió operativa, llavors es repetiran episodis que s'han dit, com el gas pebre, la utilització del gas pebre el 8 d'agost; o que en un atestat es digui que hi va haver una agressió a l'Albert Forcades, a Montserrat, i que després es vegi que no; o posar Mossos a les escoles per garantir l'ordre, que és el que he dit jo abans. Però, llavors, què fan vostès? O sigui, què fa el director general de la Policia? Què fa la consellera? Per tant, assumeixin el seu error d'origen: deixar la política en mans de la policia. La policia ha de fer de policia i els polítics, de polítics.

I això..., això no havia passat mai, senyor Trapero; el que ha passat ara..., això no havia passat mai. I jo ja l'hi he dit en alguna ocasió: quan vostè ve aquí, mai sé quan parla com a director general, com a comissari en cap o com a major. L'hi haig de dir. *(Veus de fons.)* Ho barreja vostè. *(Veus de fons.)* No, no, no, és vostè. «Molts anys d'experiència», «tota la vida que he estat aquí», «jo, per lo que tinc». I aquest és el

problema. Això no havia passat mai. I si totes les decisions són operatives, llavors la policia hi ha el risc de que s'enfoqui, que perdi suport i que perdi confiança. I és el que tots, vostès inclosos, és l'últim que volem que passi en aquest país.

Vostè, senyor Trapero, també diu que això ho fiscalitzarà un jutge. Però vostès estan subjectes al control parlamentari, eh? La policia ni s'autofiscalitza ni només està subjecta al control judicial. Està sotmesa al control parlamentari, que és un control polític. Per això, no és una decisió operativa: també és una decisió política. Les infiltracions sabem que han de ser excepcionals, per amenaces que siguin greus; que han de ser proporcionals. I crim organitzat o terrorisme –ho haig de dir molt ràpid perquè em quedaré sense temps. I per això us dic que les disculpes no són suficients. En una democràcia europea consolidada, això comporta responsabilitats polítiques. Posin-se en el barret de qualsevol democràcia consolidada de la resta..., de qualsevol país de la Unió Europea.

Dos coses molt ràpides. A Esquerra Republicana. El decret d'estructura que habilita el director general amb totes aquestes facultats tan àmplies el van fer vostès. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Els grups que donen suport al Govern, o que li fan de crossa: Comuns i

Fitxer 11

Esquerra Republicana no poden fer grans escarafalls aquí i després continuar com si res, i la setmana vinent veurem a veure què passa, i continuen donant oxigen a aquest Govern amb pressupostos. Aquí no hi ha cap coherència ni cap principi. Només hi ha tàctica partidista, llavors. O és que ho tenen pactat, que ho han fet així? I acabo. La valoració política la fem al Parlament els grups parlamentaris, i el Govern no fa valoracions polítiques. El Govern governa. I en un departament el que fan de dalt a baix o de baix a dalt, doncs, no fa valoració política. El Govern governa. Si es fa bé, es fa bé, i si no es fa bé, no es fa bé.

I, senyor Trapero –acabo–, i tant! I me n'alegro, que vostè fos absolt. Tinc companys que van estar molts anys a la presó i d'altres que estan a l'exili, malgrat que hi hagi una llei d'amnistia aprovada.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula la seva diputada, la senyora Laia Cañigueral. Endavant, diputada.

Laia Cañigueral Olivé

Moltes gràcies, president. Bé, també els respondré una mica per parts, com han fet vostès amb els diferents grups parlamentaris.

Consellera, posem en valor que hagi reconegut l'error, que hagi demanat perdó – això també ho ha fet el company de Comuns. I penso que és important posar en valor aquesta assumpció de l'error i del perdó. Ha explicat mesures que es prendran perquè no tornin a passar. Però, consellera, nosaltres, com a Esquerra Republicana, considerem que un govern d'esquerres, vostè amb la seva trajectòria personal, la trajectòria política del seu partit, que ha defensat per a aquest país els drets de reunió, de vaga, de formar part i de mobilització dels sindicats... Pensem que la resposta ha de ser molt més contundent.

I vostè hi ha moments que diu que no hi ha d'haver directrius polítiques. Això és un debat que hem tingut moltes vegades en aquesta comissió. Una cosa és que hi hagi partidisme, i l'altra és que les polítiques de seguretat d'un país han de seguir orientació política. Són polítiques de seguretat, igual que ho són polítiques d'educació, polítiques de medi ambient. Clar que tenen orientació política. I li demanem que les polítiques de seguretat tinguin orientació política d'esquerres. I n'hem parlat moltes vegades.

Li demanem contundència. Diu que no vol posar els Mossos en el debat públic. Doncs donin una resposta exemplar quan es fa públic que s'han vulnerat drets fonamentals. Donin una resposta exemplar i facin que els Mossos deixin d'estar en el debat polític.

I al director general, el senyor Trapero, li puc assegurar que no és una qüestió personal. I, de fet, li vull dir que vull posar en valor la feina com a professional que ha fet en altres moments de la seva trajectòria personal per al país, treballant a nivell professional en el cos, en determinades operacions. Però ara vostè aquí està fent

de director general de la Policia, i jo estic fent de portaveu d'Esquerra Republicana. I penso que, com a director general de la Policia, ha d'assumir responsabilitats polítiques en les seves decisions o no decisions, o en les seves directrius o no directrius. Però és que és la seva feina, és la seva funció, donar directrius polítiques d'on està el límit dels drets, de com s'han de defensar els drets en el nostre país.

Ja l'hi hem dit altres vegades: no és res personal, però sí que veiem riscos en l'acumulació de funcions en la seva persona i en la barreja a vegades de barrets. I no és que ho diguem Esquerra Republicana; és que a l'última comissió de fa tres mesos (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) vam coincidir diferents partits polítics amb això –acabo, president.

Pensem que la situació és d'una gravetat importantíssima. Pensem que s'ha de rectificar. Hi ha hagut moments que han hagut de rectificar públicament demanant perdó, per exemple, d'haver afirmat en aquesta comissió, el director general, de que s'havia utilitzat una extensible quan era una canya de pescar. Hem vist com la consellera demanava perdó. No l'hem vist a vostè, director. Per tant, pensem que perquè no haguem de trobar-nos en situacions com ens hem trobat anteriorment, la decisió, la resposta ha de ser amb la màxima contundència ara mateix. I per això ens mantenim en demanar la seva dimissió o el seu cessament.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari Comuns. Té la paraula el seu diputat, el senyor Andrés Garcia Berrio. Endavant, diputat.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, president. Agraïxo les consideracions que s'han realitzat també del que hem plantejat aquí avui. Aniré ràpid perquè són moltes coses i tinc poc temps.

En primer lloc, respecte al fet de no haver... El comunicat que es va realitzar i com s'ha procedit fins al dia d'avui. El que entenem és que quan surt una notícia com aquesta, el dijous de la setmana passada, i és tan evident que es generen aquest debat i aquestes preocupacions, el primer que s'ha de fer és plantejar que les preocupacions són legítimes. En segon lloc, obrir investigacions. I no se van obrir

fins al dia d'ahir. Tres. Anunciar que amb el resultat es donaran explicacions al més aviat possible. I, quatre, que quedi clar que, en el cas de que sigui necessari, es demanaran disculpes, com s'ha fet avui. Però, si això mateix ho haguessin fet el dijous o el divendres, segurament estaríem en un altre punt.

I, ja que avui hem parlat d'inèrcia, nosaltres sí que hem detectat en aquests dos anys de legislatura una certa inèrcia a l'hora de respondre a denúncies com aquesta o d'altres que s'han pogut fer en aquests dos anys.

Després, amb relació a la qüestió de si té importància o si..., amb relació a la interpretació jurídica. Mirin, vostès i els comandaments del cos són els que fan la primera interpretació jurídica a l'hora de ponderar quines són les decisions operatives que respecten els drets. La interpretació jurídica adequada l'han de fer *a priori* vostès, amb els seus serveis jurídics. I, efectivament, després, els jutjats ho jutjaran *a posteriori*.

I clar que aquí hem de poder parlar de fer aquesta interpretació jurídica. «Aquí» me vull referir al Parlament. Si no es fa aquest exercici, entrem en inèrcies i acabem amb dues mosses infiltrades en una assemblea de docents, i després acabem debatent del que ha passat. Llavors, de manera preventiva calen criteris jurídics clars, i aquest debat jurídic que estem entomant avui i que continuarà també a la comissió sobre infiltracions considerem que és clau.

Després, una pregunta molt concreta. El director general de la Policia ha plantejat que no era oportuna l'actuació, però, considera que l'actuació va ser proporcionada? Perquè és important també saber quin és el seu criteri. També sorprèn que no hagi demanat disculpes, de la mateixa manera que sí que ho ha fet la consellera.

Després, sí, em reafirmo: pensem que cal un gir de cent vuitanta graus amb relació a les polítiques vinculades amb el dret de protesta. En primer lloc, cal garantir el respecte als drets fonamentals de l'activitat de la Comissaria General d'Informació, així com de la resta d'unitats del Cos de Mossos d'Esquadra. S'han detectat que hi haurien certes mancances. Han dit –i crec que és una bona notícia– que canviaran criteris. Però s'ha de garantir el futur, que en cap cas –en cap cas– es torni a repetir la presència infiltrada, ni que sigui puntual, en reunions de sindicats, assemblees de treballadors, associacions o qualsevol col·lectiu per captar informació. Si, un cop

realitzada la ponderació de drets davant amenaces greus, el camí marca el 282 bis de la Lecrim, sempre ha de ser amb autorització judicial, i tot el que quedi fora vol dir que no es pot estar sense cap mena d'autorització judicial infiltrats en reunions que són privades i que són per a les persones afectades i no per als cossos policials.

Després, considerem que cal garantir la transparència en el cos policial. Publicació de protocols i instruccions, sempre (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –ara acabo, disculpin. Garantir també que l'actualització que s'està realitzant de la instrucció de regulació d'ús de la força respecti els estàndards internacionals de drets humans. És clau que aquest punt es pugui treballar en aquesta línia, aquest canvi que avui esperem que es comenci a veure. Avaluació parlamentària de l'ús de l'esprai OC, de gas pebre.

Després, un punt important: cal garantir l'autonomia de la Comissaria General d'Investigació Interna i Afers Disciplinaris, tal com va acordar aquest Parlament la darrera legislatura. Sempre que hi ha una denúncia s'ha de fer una bona investigació. I, fins ara, cada cop que se vol fer una investigació ho ha d'autoritzar el director general de la Policia o un jutjat. I cal dotar també d'autonomia aquesta comissaria perquè pugui realitzar les investigacions de manera adequada.

I, en últim lloc, del que vull parlar és que tard o d'hora aquest Parlament aprovarà la creació d'un mecanisme extern de control dels cossos policials, com tenen Regne Unit, Bèlgica o ja ha començat el País Basc. Simplement és una qüestió de temps. I nosaltres no defallirem, perquè pensem que això enforteix els cossos policials i el sistema complet de policia.

Res. Moltes gràcies. I disculpin, que m'he passat.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de la CUP. Té la paraula diputat el seu diputat, el senyor Xavier Pellicer. Endavant, diputat.

Xavier Pellicer Pareja

Sí, gràcies. Bona tarda de nou. Bé, fins i tot VOX els ha dit que s'han passat –fins i tot VOX els ha dit que s'han passat. Per tant, s'han passat tres pobles –tres pobles.

I això ha de marcar un abans i un després, i l'ha de marcar a nivell parlamentari i l'ha de marcar a nivell de govern.

Per tant, també em sumo al que ha plantejat el diputat de Junts, que és: li demano fermesa a Esquerra i als Comuns i que congelin de forma immediata la negociació de pressupostos, fins que no hi hagi una resposta a aquesta greu situació. Perquè no és operativa, no és tècnica, no és inercial; és política. I és política en uns sentits molt clars.

Primer. Quants cops ha passat? No ho saben? No ho hem de saber tot, com ha dit vostè, consellera? Es decideix en l'àmbit dels sergents i els inspectors, com ha dit vostè, senyor Trapero? Per tant, tenen carta blanca per fer-ho els cops que vulguin, el forat negre que és la Comissaria d'Informació dels Mossos d'Esquadra? Ho fan quan volen i quan convenen? Durant quant temps? Perquè no han respost. Els hi hem preguntat quants cops ha passat, amb quins col·lectius i per què. I s'han negat a respondre. Això no és un exercici de transparència. Tant defensar la democràcia i la transparència, nosaltres no la veiem per enlloc.

I ja està bé que vinguin a plantejar-se que són xaiets i que els botxins som qui estem fent el control parlamentari. Qui ha espiat el professorat no és el grup parlamentari de la CUP, ni aquest, ni el de fa un any, ni el de fa deu, ni el de fa vint-i-cinc. És el seu cos de policia, és el seu Cos de Mossos d'Esquadra, és la seva Comissaria d'Informació. Són vostès qui han espiat. Per tant, la responsabilitat la tenen vostès. I nosaltres, els agradi més o menys, estem fent la nostra tasca, que és fiscalitzar les males praxis del seu Cos de Mossos d'Esquadra, sota les seves ordres. I ho hem de fer dia sí dia també, perquè és una darrere l'altra i perquè és fruit de la barra lliure a la impunitat que el Govern del PSC, que està més preocupat en fiscalitzar què diu la CUP que el que fa la seva consellera d'Interior, ha volgut que passi.

Dit això, si són tan transparents, facin pública de forma immediata l'ordre operativa que van rebre les dues agents abans d'infiltrar-se a l'assemblea. Facin pública l'acta elaborada per les dues agents amb la informació recollida durant la infiltració. Si vostès creuen tant en la transparència de la democràcia, facin-ho ja, ara mateix. Diguin quants cops han infiltrat agents de la Comissaria d'Informació. Quants cops? En quins casos? Ara. Tenen una resposta per fer-ho. Ho saben? No ho saben? No

ho volen saber? Són qüestions inercials? No els interessa? Són qüestions polítiques amb conseqüències polítiques, i són actuacions de persones que estan sota la seva responsabilitat. I, quan hi ha errors d'aquesta magnitud, qui assumeix la responsabilitat política són els responsables polítics, vostès dos en aquest cas. Per tant, cessi el senyor Trapero i vostè dimiteixi.

I més qüestions. Portaven micròfons o càmeres ocultes? Les han portat en altres casos? Està gravat? Volem veure tota aquesta informació. Existeixen enregistraments d'aquesta actuació operativa? Existeixen registres o ordres clares? Ho volem saber també, ho volem saber tot. Volem transparència en tots els casos i volem que donin respostes de forma immediata, perquè el que han respost no ha estat ni transparent ni democràtic. I acceptar un error quan t'enganxen no és acceptar un error, és capejar el temporal que s'ha generat darrere.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del Grup del Partit Popular. Té la paraula el diputat senyor Alberto Villagrasa. Endavant, diputat.

Alberto Villagrasa Gil

Sí, presidente, de forma telegràfica. Celebramos que las personas puedan celebrar sus manifestaciones con libertad y ha de ser así, pero también que todas las personas que quieran desplazarse con libertad, pues no se les coarte su capacidad de movilidad, como pasó en la C-32, en la AP-7, la C-55, en la A-2. Porque esto coarta directamente a la libertad de las personas y tiene una afectación directa sobre la economía del país, sobre la economía de Cataluña. Y, por lo tanto, esos dos derechos se tienen que compaginar.

Señor Trapero, todas las policías –todas– son respetuosas con el derecho y con los derechos fundamentales, no unas más que otras. No puede ser que para defender a los Mossos d'Esquadra haga insinuaciones insidiosas de los cuerpos y fuerzas de seguridad, dice, «no, del entorno». El entorno ¿qué es? Guardia Civil y Cuerpo Nacional de Policía. No. Todas –todas. Mossos d'Esquadra, Cuerpo Nacional de Policía, Guardia Civil, policías locales, todas son garantes de nuestros derechos y

libertades y que podamos disfrutar de ellos con libertad. No unas más que otras; todas por igual.

Tercero. La información reservada ha de ser reservada. Si la hacen pública, estarán cometiendo una ilegalidad, y tiene que ser reservada, esta información, porque yo no confío de lo que pueda hacer con esa información algún grupo político que está en esta sala. Así de claro lo digo.

Cuarto. Protejan la identidad de las *mosses* a las cuales ustedes han puesto en la picota. Pídanles disculpas y protejan en su identidad y denles toda la cobertura que les tengan que dar.

Y, por último, señora *consellera*, se lo vuelvo a repetir: el director general ejerce de director general, y usted ejerza de *consellera*; mande y lidere, por favor.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX. Té la paraula del senyor Sergio Macián. Endavant, diputat.

Sergio Macián de Greef

Sí; muchas gracias, presidente. Evidentemente, nosotros, cinco reflexiones de manera muy

Fitxer 12

rápida, telegráfica.

En primer lugar, la impresión que em transmiten después de esta comparecencia, se lo tengo que decir, es que se sacuden su responsabilidad de encima y ya está, hasta el siguiente escándalo.

Dos, señora Parlon, usted ha dicho varias veces en esta comparecencia que la decisión de enviar dos Mossos a la asamblea de profesores «*no es una decisió meva*», esto lo ha dicho varias veces. Hombre, que se entera de rebote, cuando el escándalo ya había saltado por los aires. Nos preocupa que la consejera de Interior no sepa lo que ocurre en el Departamento de Interior. Su comentario, pues, no resulta muy tranquilizador, la verdad.

Tres, señora Parlon ha manifestado que se trata de un error. Que no cuele. Yo creo que justamente en un momento en que existe un conflicto laboral entre el PSC y los docentes, que sea un simple error no comunicado, no cuele.

Cuatro, sean valientes, ya se lo he dicho antes con la señora Niubó, no solamente porque tuvo que hacer unas declaraciones en solitario en Catalunya Ràdio, también puede salir en la prensa a explicar el plan piloto de los Mossos en algunos centros educativos de alta conflictividad, y usted, señora Parlon, lo defiende de manera muy tibia, acomplejada, frente a los grupos como Junts, pero no se preocupe, que yo lo defiende con contundencia: hay institutos en Cataluña que sufren una avalancha de inmigración masiva con presencia de bandas, donde las agresiones a los alumnos y a los docentes están a la orden del día y es necesario poner agentes para garantizar la seguridad de todos. Yo sí que tengo la honestidad, de verdad, de decírselo sin complejos.

Y cinco. Señor Trapero, nos parece muy grave que usted presume de haber estado procesado, según sus palabras, para promover de una manera activa la defensa de los derechos de las personas. Mire, no, señor Trapero, usted fue procesado por sedición y desobediencia por obstaculizar de forma pasiva el cumplimiento de leyes y de resoluciones judiciales. Finalmente, el tribunal le absolvió al no poder probar que existiera un acuerdo para poner a los Mossos al servicio del golpe de Estado. Pero oiga, no se nos va olvidar nunca la imagen de agentes de los Mossos peleándose con guardias civiles y policías nacionales. No se nos va a olvidar nunca la imagen de todo un Departamento de Interior haciendo como que no pasaba nada frente a un golpe de Estado. Y tampoco se nos van a olvidar sus declaraciones lamentables y esos días que llevaron al cuerpo de Mossos d'Esquadra a un descrédito muy grande delante de la opinión pública, un descrédito que ha costado mucho recuperar y que veo que usted se empeña, de nuevo, en echar por los suelos.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat.

Ara seria el torn del Grup Parlamentari Mixt, d'Aliança Catalana, però com que no hi ha cap representant, serà el torn del Grup Parlamentari del PSC - Units per Avançar amb el seu diputat, el senyor Christian Soriano. Endavant, diputat.

Christian Soriano García

Gràcies, president.

El senyor Macián ja sabem, com sempre, que si no parla del procés, d'immigració, es queda sense temes; s'hauria d'actualitzar una mica.

Només per cloure, jo crec que ha quedat clar quin és el posicionament del Departament en aquesta matèria i s'han donat les explicacions oportunes allà on s'han de donar, que és a la seu de la sobirania que és aquest Parlament del país, i en aquest sentit, també crec que ha quedat clar, més enllà del posicionament del Departament, com conceben aquesta comissió els diferents grups parlamentaris. Hi ha una sèrie de grups parlamentaris que l'han utilitzat per saber què va passar i per dur a terme aquest control parlamentari, com comentava el senyor Rius, totalment legítim, només faltaria, i n'hi ha d'altres grups que ja venien amb la resposta preparada i escrita de casa per intentar atiar el conflicte polític per veure si treien algun rèdit partidista. Però bé.

La posició del Partit dels Socialistes en aquesta situació ha quedat clara: no ens agrada el que va passar; segon, recolzem la decisió de la consellera Parlon de revisar aquesta situació i també de fixar els criteris perquè una situació com aquesta no torni a succeir, i tercer, que aquest error operatiu volem que esdevingui una oportunitat per trencar una inèrcia que ve de legislatures anteriors, però no una eina per seguir confrontant políticament o una excusa per atacar el prestigi dels servidors públics que integren el cos d'agents de Mossos d'Esquadra. Crec que el nostre posicionament queda clar, va en la línia del que s'ha defensat des del Departament i la compareixença d'avui ha servit per esclarir aquests dubtes i els que volen seguir en el conflicte seguiran amb el conflicte, però els que volem posar solucions als problemes d'aquest país avui fem un pas més enllà perquè això sigui una realitat.

El president

Gràcies, diputat.

Ara, per tancar la compareixença la consellera i el Director disposaran d'un temps màxim d'uns deu minuts per respondre les diferents qüestions sense obrir el torn d'intervenció. Endavant, quan vulguin.

Josep Lluís Trapero Álvarez

Sí, el Senyor Rius, el fet que més enllà del control judicial, doncs, estem sotmesos al control parlamentari, és que això és una obvietat, vull dir que això fem aquí, donem compte de les actuacions fetes o de les raons que els motiven. El que passa és que jo penso que sí que hi ha..., no és que no se'n pugui parlar, però que hi ha elements, diguem-ne, que és el que he apuntat, quan parlem de jurisprudència i demés que pertoca a l'àmbit judicial, és l'única cosa, però no en contraposició a que si és en l'àmbit judicial, no se'n pugui parlar. Ara, si ens posem a parlar ara de l'agent encobert aquí, o de l'agent infiltrat des d'un punt de vista de jurisprudència i normativa, doncs, ens podem passar les hores.

I bé. I després, jo no em confonc. Jo faig les funcions de Director de la policia des de que em van nomenar, igual que quan estava de cap del cos, feia el cap del cos. És vostè una mica que de vegades em diu major, em diu director, i a lo millor fa que jo em perdi una mica, però no soc jo, ha estat vostè i ho ha fet en la primera intervenció.

La senyora Cañigüeral, sobre el tema que ha tret, el tema de la canya de pescar, no? No vam mentir, vull dir que no..., nosaltres, i la consellera en va parlar, ni el cos policial, el cos policial el que fa és expressar en aquell atestat, diguem-ne, com veu els fets. És cert que hi havia un vídeo, però que no han vist els Mossos, i que quan es veu el vídeo el que havien interpretat, que era que la persona abaixava el bastó i que podia agredir, es veu que no, i que no és un acte voluntari, no? Vostè s'ho pot creure o no, però per què he de mentir en això? I venim a aquesta versió, que és la que es reflecteix en l'atestat, però quan després es veu i s'estudia aquell vídeo que no havíem tingut accés, doncs es canvia la versió, però no per una qüestió de que ens interressi canviar-la o que se'ns hagi enganxat, és que no tenim aquesta mirada tan perversa, i l'hi dic personalment, ni crec que els mossos que van intervenir em dol que hi hagi això, és a dir, hi hagi aquesta mirada, diguem-ne, respecte de, si més no, una part de la policia i també respecte de mi.

Bé, quant a la intervenció al senyor Berrio, han estat moltes coses, he pres nota, crec que les podem reflexionar, tot i que moltes no tenen una relació directa amb el tema, que són reivindicacions que legítimament ha fet i que caldrà... M'ha preguntat directament si considero que és proporcionada. Vostè i jo de vegades ens enganxem en les paraules. Vostè domina més el vocabulari que jo, però em dit que no la considerem oportuna, i ho hem dit de manera clara, que no, que les circumstàncies en aquell moment que s'havien de valorar, que no hi havia uns indicis, diguem-ne, amb força que justificuessin la presència. Hem estat clars, hem estat clars, i que en cap cas torno, i potser aquí està el matís també, en cap cas és una història que tingui res a veure amb l'actitud dels mestres en l'exercici del seu dret sindical, és que no va per aquí, això, el voler tenir informació no va per aquesta..., no va pel que és l'exercici i el que vulguin fer els mestres i les accions dels mestres, no és això el que interessava en aquell sentit, mal calculat, a la unitat d'informació en altres àmbits o en altres sentits que s'ha donat, doncs, hi havia elements que sí que ho aconsellaven; en aquest ja l'hi dic obertament, doncs, que no. Les disculpes les ha fet la consellera i entenc que ens vinculen a tots. Vostè les vol de la meua boca? Jo l'hi expresso, no tinc cap tipus de problema ni ho considero..., és a dir, no..., però si ho vol personalment, ho dic personalment: disculpes.

Després, el senyor Pellicer. Bé, de fet crec que ha continuat en la línia de la seva intervenció anterior, només una qüestió. M'agradaria que algun dia, quan parla de «el seu» cos de Mossos d'Esquadra i es refereix al cos de Mossos d'Esquadra i diu el seu, no personalment, com si fos..., espero que algun dia el puguem veure dir «el nostre» cos de Mossos d'Esquadra, cosa que m'encantaria; no sé si ho arribarem a veure.

I després sí, perquè m'ha semblat, senyor Villagrasa, una utilització que crec que no..., sí, sí, sí, sí. I l'hi dic. Sí, sí, sí. Jo en cap cas he criticat o he dit que el cos de Mossos en el respecte... No, no, no, no, no. En el respecte als drets i tal vagi per davant, no li he dit... (*remor de veus*), només deixi'm..., li he dit que el cos de Mossos, més enllà de la legalitat, hi ha una qüestió de legitimitat a la societat, diguem-ne, com passa a qualsevol policia en qualsevol societat, i Catalunya té uns trets característics que crec que no cal que jo els verbalitzi. És a dir, senzillament una altra manera d'entendre algunes coses, que no la fan ni pitjor ni millor,

senzillament diferent, té elements diferents, i això afecta a l'exercici policial. L'exercici policial s'ha de fer d'acord amb la seva ciutadania, també. I li poso un exemple. La primera policia a nivell de l'Estat en desenvolupar les funcions de mediació quina va ser? M'estic referint a aquest tipus de coses. Jo no m'estic referint a que els altres, o altres policies no defensin igual els drets. Per tant, si que li demano que no mal utilitzi les paraules per portar a conclusions..., jo li ho dic perquè pot donar aquesta confusió, i jo en cap cas, en cap cas he anat per aquí,

(Remor de veus.)

El president

Diputat, diputat, no té la paraula.

Josep Lluís Trapero Álvarez

en cap cas... Jo li he respectat quan vostè ha parlat.

I bé, i en principi també he pres nota de les afirmacions del representant de VOX, en la línia del que ja havia fet fins ara. I l'agraïment al representant del partit del Partit Socialista.

I bé, no me'n puc estar també de dir-ho, i per tancar, diguem que en aquestes coses que fem jo crec que s'està fent bé, i com la consellera també ha comentat, és que tímidament, però aquí hi ha una millora de la seguretat i que cada vegada estem més centrats a millorar la seguretat, i no me'n puc estar d'expressar l'orgull del treball que s'està fent en aquest sentit per part del cos de Mossos d'Esquadra, pel que fa a la seguretat dels catalans, i m'agradaria pensar que a ningú això també l'incomoda.

Moltes gràcies.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Doncs per finalitzar aquesta intervenció, remarcar que el que avui hem fet aquí és venir a donar comptes, a assumir políticament una errada operativa, que és el que ens toca, fer perquè dirigim les polítiques del cos dirigint la política de seguretat, i per tant, ens toca assumir la responsabilitat, perquè dirigint les polítiques de seguretat, l'error operatiu que s'ha donat. Un error o un mal plantejament sense mala fe, ho hem dit, hem demanat disculpes per l'afectació que hagi tingut sobre la

percepció, en aquest cas, del moviment sindical de mestres, i aquí és on assumim les nostres responsabilitats. Un error en l'operativa seria dir: hi ha un error en l'operativa que farem, la propera vegada es farà millor, i aquí pau i aquí glòria. No hem fet això, hem dit: hi ha hagut un error en l'operativa, no malintencionat, però que es un error i té una gravetat que ja s'ha expressat en el conjunt de les seves intervencions.

I davant d'això, nosaltres, què fem? Prendre mesures, falcar millor, en aquest cas, i ordenar els que ho han de fer des de l'operativa, perquè és important diferenciar això. Un conseller al qual li tinc molt apreciació i estima va dir una vegada: «No permetré que hi hagi ingerències polítiques en l'operativa policial, però tampoc ingerències policials en les decisions polítiques». I també va dir que les tasques operatives i de policia judicial han de funcionar amb l'autonomia que mereixen. Nosaltres el que fem és justament això, respectar que les tasques operatives de la policia, també quan funciona com a policia judicial, per això jo he dit, Pellicer, que hi ha coses que afecten a la feina de la policia que la consellera no ha de conèixer, no em referia jo dir «que facin el que vulguin» no era això, i si s'ha interpretat així ho explico ara perquè quedi clar. Aquesta autonomia que es mereix també requereix del lideratge polític, quan, malauradament, com en qualsevol sector, un funcionari públic pren una decisió que no ha estat ben mesurada, que no ha estat proporcional, les regnes són polítiques i, per tant, què s'ha de fer? Blindar i donar les instruccions a aquells que són responsables de l'operativa perquè això no torni a passar i que, per tant,

Fitxer 13

els agents de Mossos no assumeixin situacions que poden posar en risc la seva reputació personal, com ha passat en aquest cas, i fins i tot la seva salut sociolaboral i psicosocial. Perquè els agents que treballen en la Comissaria General d'Informació, els agents que treballen sota la figura, emparada per la llei, de l'agent encobert, necessiten també aquest suport en situacions de gihadisme, en situacions

d'extremismes i, per tant, això també hem de vetllar-ho des del punt de vista polític. Aquesta és la responsabilitat política.

El control del cos de saber tot el que fa l'operativa? No, això seria un error. Seria fer ingerència política a l'operativa policial. Però quan hi ha un error, falcar i ordenar aquells que són els comandaments del cos perquè evitin aquesta discrecionalitat, encara que sigui benintencionada? Sí, i és el que hem fet avui aquí i és el que farem i tindrem l'oportunitat de poder-los donar comptes.

La meva responsabilitat és dirigir la política de seguretat de Catalunya i crec que és el que estic fent. El principal objectiu que crec que ha de tenir una consellera de Seguretat és protegir les persones i els seus béns. I, per tant, aquí el gran repte que tenim és reduir la delinqüència, perquè a Catalunya hi ha delinqüència, malauradament, com a tot arreu, però n'hi ha. Ens vam trobar unes xifres preocupants i estem intentant reduir-les. I estem intentant reduir-les, els que estem aquí? No, però sí que donant unes directrius clares i una orientació política clara d'en què ha d'esmerçar els esforços, majoritàriament, el cos de Mossos d'Esquadra, que és en reduir aquesta delinqüència i en garantir l'exercici dels drets. I això és el que jo crec que no ha de quedar tacat per una mala decisió operativa que, insisteixo, assumint les responsabilitats polítiques que s'hagin produït. Les assumim en el sentit d'ordenar els comandaments, que blindin de manera clara i expressa què es pot fer i què no s'ha de fer.

Al mateix temps, també aprofito per demanar, una vegada més, als diferents moviments socials, sindicals, que confiïn en els equips de mediació i que, per tant, trobem la manera de poder conèixer, per protegir l'exercici dels seus drets i també dels altres, quines són les seves accions. No per coartar-les. No per coartar-les. perquè no és la feina de la policia, però sí per poder endreçar la seguretat en aquells espais on la mobilitat restringida, durant uns moments i a determinades hores, pot generar conflictes d'ordre públic. I en un sistema democràtic en què es confia amb la seva policia i en els Mossos d'Esquadra, que són de tots i de totes, això s'ha de poder donar amb certa normalitat.

També haig de dir, i ho haig de dir –i acabo, acabo– que mai amb el col·lectiu de mestres no ha funcionat aquesta via de la mediació. Per això encara... *(Remor de*

veus.) No. No, no, que estic dient que sempre ha funcionat. És el que estic dient. No, no, no, al contrari. Que estic dient que sempre ha funcionat la mediació i que, per tant, encara és més greu l'error. Si ho he creuat, ha estat un error mental. És a dir, la mediació ha funcionat sempre bé i que, per tant, encara és més greu l'error operatiu, que quedi clar. I, per això, nosaltres prenem cartes polítiques en aquesta qüestió perquè no es torni a produir.

Dit això, moltes gràcies a tothom per escoltar i gràcies pel to de les intervencions en el seu conjunt.

El president

Gràcies, honorable consellera i director de la policia... (*Xavier Pellicer Pareja demana per parlar.*) Digui, diputat.

Xavier Pellicer Pareja

Bàsicament perquè consti en acta que s'han fet preguntes i s'han demanat sol·licituds i informacions molt concretes, que de forma reiterada s'han sol·licitat i que s'han obviat i no s'han donat resposta, dificultant la tasca de fiscalització de l'oposició.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Com deia, gràcies a la consellera i al director de la policia per la compareixença.

I, no havent-hi més punts a l'ordre del dia, aixequem la sessió.

Moltíssimes gràcies.

La sessió s'aixeca a...